Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1537 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 4 aprilie 1954

In numărul de azi:

Să păstrăm umezeala necesară culturilor

In fiecare zi, gazetele și radioul ne dau noi vești de pe ogoarele patriei, ne aduc la cunoștință noi succese ale oamenilor muncii de la sate care dau viață sarcinilor din Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului acesta. Principala sarcină pe care o indică Hotărîrea este asigurarea, prin toate mijloacele și cu toate forțele, a unei producții agricole sporite.

Ca să crească bine și să dea rod îmbelșugat, plantele au o seamă de cerințe. Dacă acestea nu sînt îndeplinite sau se îndeplinesc numai în parte, culturile suferă, nu se dezvoltă, dau producții mici. Una dintre principalele cerințe ale plantelor este asigurarea unei cantități îndestulătoare de apă. Jucînd rolul de mijloc de transport al hranei din pămînt în plantă, apa nu poate să lipsească dintre factorii care condiționează viața plantei. Fără apă, culturile nu pot trăi, nu se pot obține nici un fel de recolte.

Anul 1954 este un an deosebit de prielnic din acest punct de vedere. Din topirea cantității neobișnuit de mari de zăpadă căzută la sfîrșitul iernii, pămîntul s-a îmbogățit considerabil în apă. Aceasta nu înseamnă însă că putem să fim liniștiți în această privință, că nu mai avem nimic de făcut în privința asigurării plantelor cu apa necesară. Apa provenind din topirea zăpezilor și din ploile de primăvară, oricît de multă ar fi, se poate pierde cu ușurință și astfel plantele vor suferi mult. Cei mai mari dușmani ai păstrării umezelii în pămînt sînt scoarța și buruienile. Datorită scoarței, apa se ridică neîncetat la suprafață unde se transformă în aburi și se pierde, iar buruienile consumă o mare cantitate de apă. Prin urmare, lupta pentru păstrarea apei în pămînt trebuie să fie în primul rînd lupta pentru distrugerea scoarței și a buruienilor. Acest lucru se realizează prin grăpatul de primăvară al arăturilor și semănăturilor de toamnă, prin arătura de primăvară grăpată imediat (acolo unde nu s-au făcut arături de toamnă), prin grăpări sau cultivații repetate pînă la însămînțare, în așa fel ca pămîntul să fie întotdeauna afînat și fără buruieni. Trebuie combătut cu toată tăria — acolo unde se manifestă — obiceiul de a nu grăpa arăturile de toamnă sau de a nu ara decît în preziua însămînțării, pămînturile nearate din toamnă. Acest obicei este foarte dăunător și întotdeauna face să se obțină recolte scăzute, deoarece lasă să se formeze scoarță și să crească buruienile, ceea ce secătuiește rezerva de apă din pămînt. Dimpotrivă, grăpatul timpuriu, arătura de primăvară executată imediat ce se poate ieși cu plugul în cîmp și cultivația sau grăpările repetate, distrug scoarța și buruienile, țin ogorul afînat și curat, ajută la păstrarea unei mari cantități de apă în pămînt.

Sînt demne de urmat exemple ca cel al țăranului muncitor Ion Popescu din comuna Gîrceni, raionul Vaslui, regiunea Iași — care îndată ce a putut ieși cu plugul în cîmp și-a arat și grăpat ogorul — sau ca ale țăranilor muncitori din comuna Bileul Nou, raionul Luduș, regiunea Cluj — care în același timp cu însămînțările din prima epocă au grăpat semănăturile de toamnă. Trebuie în același timp criticate cu asprime situații ca cea din raionul Toplița, Regiunea Autonomă Maghiară unde în multe comune, printre care Rastolnița, Lunca Bradului, Stînceni și Subcetate, lucrările pentru păstrarea apei în pămînt n-au început imediat după topirea zăpezii.

In tot timpul lucrărilor agricole de primăvară ca și mai tîrziu, în timpul întreținerii culturilor, trebuie să se dea cea mai mare atenție păstrării apei în pămînt în scopul obținerii unor recolte bogate. Sînt multe regiuni mai ales în sudul țării, unde din cauza zăpezilor, începerea lucrărilor de primăvară a fost mult întîrziată. Aci e necesar să se urmărească cu atenție starea pămîntului și să fie mobilizate toate forțele pentru ca îndată ce ogoarele se zvîntă să înceapă lucrările.

Măsurile pentru păstrarea umezelii trebuie să fie în atenția muncii politice duse în această perioadă de către organele și organizațiile de bază U.T.M. Utemiștii și tinerii țărani muncitori să știe ce lucrări trebuie să se facă pentru ca plantele să găsească în pămînt apă din belșug, să ducă neîncetat munca de agitație pentru ca și ceilalți țărani muncitori să aplice aceste lucrări.

Membrii organizațiilor de bază U.T.M. de la sate trebuie să primească sarcini precise în legătură cu munca de agitație. Fiecare poate și trebuie să-și ia răspunderea de a lămuri un grup de familii de țărani muncitori — prin muncă de la om la om — asupra avantajelor păstrării umezelii. In satul Fulga de sus, raionul Mizil, regiunea Ploești, utemiștii popularizează și explică țăranilor muncitori metodele agrotehnice înaintate.

Un mare rol în răspîndirea metodelor înaintate, în atragerea țărănimii muncitoare la lupta pentru reținerea umezelii îl au agronomii, inginerii și tehnicienii de la secțiile agricole ale sfaturilor populare, de la gospodăriile agricole de stat și din S.M.T.-uri, în special cei tineri. Ei trebuie să asigure aplicarea regulilor pentru păstrarea apei nu numai prin conferințe și măsuri organizatorice, ci mai ales, stînd de vorbă cu țăranii muncitori, limpezind pentru fiecare în parte rostul și necesitatea acestor lucrări.

Lucrările pentru păstrarea umezelii în pămînt pot și trebuie să primească un mare sprijin din partea tinerilor deputați în sfaturile populare. In circumscripțiile lor, tinerii deputați să organizeze consfătuiri și discuții pe această temă, cu scopul de a ajuta pe țăranii muncitori.

Este de datoria utemiștilor să fie exemplu în lupta pentru recolte bogate. Fie că sînt țărani muncitori cu gospodării individuale, întovărășiți, colectiviști sau muncitori în S.M.T. și gospodării de stat, utemiștii trebuie să fie cei dintîi care să facă lucrările pentru păstrarea apei, să dovedească prin fapte că sînt convinși de necesitatea acestor lucrări, să convingă și pe ceilalți țărani muncitori de importanța păstrării apei.

Utemiști și tineri muncitori de pe ogoare! Fiți primii la executarea lucrărilor pentru păstrarea apei în pămînt. Grăpați la timp arăturile și semănăturile de toamnă, arați și grăpați pămîntul neînsămînțat pînă acum. In felul acesta veți contribui la bogăția recoltelor din acest an.

PENTRU CEA MAI BUNA CORESPONDENȚA

In cinstea zilei de 5 mai, ziua presei comuniste, ziarul „Scînteia tineretului" organizează un concurs „PENTRU CEA MAI BUNA CORESPONDENȚA".

La concurs pot participa toți tinerii, utemiști și neutemiști, de orice profesie, indiferent dacă au mai scris sau nu pînă în prezent ziarului „Scînteia tineretului".

Concursul se va desfășura în perioada 5 aprilie—5 mai pe următoarele categorii de materiale:

— reportaje; articole despre cărți și spectacole;
— corespondențe informative;
— materiale critice și satirice;
— fotografii.

In corespondențele trimise pentru concurs, tinerii pot înfățișa viața nouă a orașelor și satelor patriei noastre, pot populariza metodele înaintate și participarea plină de avînt a tineretului la dezvoltarea industriei și sporirea producției bunurilor de larg consum, pot înfățișa experiența înaintată a tinerilor fruntași ai recoltelor bogate și contribuția organizațiilor U.T.M. la lupta pentru sporirea producției agricole, pot reda aspecte ale muncii organizațiilor U.T.M. și tinerilor din școli și facultăți pentru însușirea științei, aspecte ale activității tinerilor din comerț, instituții etc., pot reda activitatea multilaterală a organizațiilor de bază U.T.M. și a tineretului, preocupările sale culturale, sportive etc., își pot expune părerile proprii despre diferitele cărți sau spectacole și pot critica cu ascuțime lipsuri ce se manifestă în diferite domenii de activitate.

In corespondențele trimise pentru concurs, tinerii pot trata orice alte probleme, străduindu-se să aleagă temele cele mai însemnate pentru viața și lupta tineretului patriei noastre, să trateze profund o singură problemă în cadrul fiecărei scrisori, să redea cu o mare bogăție de fapte și exemple bine verificate, într-un stil viu, propriu, figurile tinerilor înaintați, faptele lor patriotice inspirate din devotamentul pentru cauza poporului, de dragostea pentru Partidul Muncitoresc Romîn.

Participanții pot trimite pentru concurs mai multe corespondențe începînd cu data de 5 aprilie ținînd seama ca ultima corespondență să ajungă la redacție pînă cel mai tîrziu la data de 5 mai a. c.

Cele mai bune corespondențe sosite la ziar vor fi analizate de o comisie care va acorda premiile cîștigătorilor concursului. Cele mai bune corespondențe vor apare de asemenea, în paginile ziarului.

Se vor acorda:

4 premii I în valoare de 4.000 lei.
4 premii II în valoare de 2.500 lei.
4 premii III în valoare de 1.500 lei.
20 mențiuni în cărți în valoare de 2.000 lei.
80 abonamente pe 3 luni la ziarul „Scînteia tineretului".

Materialele se vor trimite într-un plic închis cuprinzînd numele, profesiunea și adresa exactă a trimițătorului pe adresa: Ziarul „Scînteia tineretului", Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Piața Scînteii, raionul Stalin, București, cu specificația „pentru concurs".

Intrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

Intrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" se desfășoară cu însuflețire pe tot întinsul patriei. Chemarea tractoristului utemist Stănescu Vasile a găsit un larg ecou în rîndurile tractoriștilor din toate colțurile țării. Mecanizatorii din S.M.T.-uri și G.A.S. își pun toată priceperea și cunoștințele lor în această întrecere pentru cîștigarea titlului de „cel mai bun tractorist" executînd lucrări de bună calitate și la timp.

Nu ne vom lăsa mai prejos

Chemarea adresată de tractoristul Vasile Stănescu din S.M.T. Peciul Nou, pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist", mă însuflețește și mai mult în muncă.

Invățînd și aplicînd din experiența mecanizatorilor fruntași metodele avansate de lucru, am convingerea că în bătălia ce o dăm în acest an pentru obținerea unor recolte bogate, voi realiza cu cinste sarcinile de plan, folosind întreaga capacitate de lucru a tractorului I.A.R. pe care lucrez. Pentru aceasta voi folosi un cuplu la cultivat, și la toate lucrările voi aplica graficul orar. Respectînd regulile tehnice de îngrijire zilnică și periodică a tractorului, fiind tot timpul atentă la efectuarea lucrărilor, voi obține economii de 25 la sută la combustibil și voi reduce prețul de cost cu 12 la sută pe hantru. De curînd brigada noastră de fete a ieșit în cîmp. Impreună cu celelalte tractoriste ne străduim să ducem muncă de lămurire printre țăranii muncitori pentru a însămînța porumbul și cartofii în cuiburi așezate în pătrat ca fiind o metodă avansată ce duce la sporirea producției agricole. Vom munci în întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist", hotărîte să nu ne lăsăm mai prejos, luptînd ca ogoarele lucrate cu tractorul să dea o producție sporită.

CATINCA VAMANU
tractoristă
brigada de fete
S.M.T. Roman

Succesele mecanizatorilor de la S.M.T. Biled

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru Isacov Svetislav).

Tinerii tractoriști de la S.M.T. Biled au primit cu viu interes angajamentele colectivului de la S.M.T. Peciul Nou și inițiativa tractoristului utemist Stănescu Vasile care a chemat la întrecere toți tractoriștii din țară pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist".

Brigada nr. 14 condusă de tractoristul Rister Iosif de la S.M.T. Biled, care deservește gospodăria colectivă din satul Iecea Mică, s-a angajat să termine cu 4 zile înainte de termen arăturile de primăvară, să facă cu 50 hantri mai multe lucrări de cît prevede planul și să economisească 400 kg. carburanți. Tinerii din această brigadă luptă cu sîrguință pentru realizarea angajamentului luat. Astfel pentru grăbirea arăturilor de primăvară, tinerii din brigada condusă de Rister Iosif lucrează în două schimburi, ziua și noaptea. In numai cîteva zile brigada nr. 14 a efectuat peste 150 hantri arătură de primăvară. Din cadrul brigăzii s-au evidențiat, tractoristul Nitroiu Ion care a efectuat 40 hantri arături, depășind astfel planul pînă acum cu 50 la sută, tractoristul Niță Ion care a realizat de asemenea 40 hantri și tractoristul utemist Orh Niculaie care a realizat peste 35 hantri arătură de primăvară.

● Tractoristul Ștefan Szekely de la S.M.T. Bonțida, regiunea Cluj, răspunzînd chemării tractoristului Stănescu Vasile se angajează printre altele, să depășească cu 50 la sută planul de producție al lucrărilor agricole de primăvară prin aplicarea graficului orar. Să reducă, prețul de cost pe hantru cu 11 la sută, prin folosirea de cuplaje, economii de carburanți și piese de schimb. Să prelungească durata de funcționare a tractorului între două reparații cu 20 zile. Să realizeze pe terenurile lucrate de el un spor de producție la ha. față de plan, de 500 kg. la porumb, 3.500 kg. la cartofi și sfeclă de zahăr.

● Iată cum răspunde la chemarea pentru titlul de cel mai bun tractorist, tovarășul Ioan Dardai:

„Eu, tractoristul Ioan Dardai de la S.M.T. Cîmpia Turzii, răspund chemării lansate de tractoristul Stănescu Vasile de la S.M.T. Peciul Nou regiunea Timișoara luîndu-mi următoarele angajamente: 1). voi face muncă de bună calitate pentru mărirea producției la hectar, depășind planul de producție a lucrărilor de primăvară cu 200 la sută. 2). Voi realiza economii de carburanți de 20 la sută și la piese de schimb de 10 la sută. 3) Voi aplica metoda graficului orar a stahanovistului sovietic Ivan Buneev și metoda Nicolae Brediuc la treierat. 4). Voi prelungi durata de funcționare a tractorului între 2 reparații cu 200 ore. 5). Voi reduce prețul de cost pe hantru cu 15 la sută.

S.M.T. Reghin și-a îndeplinit planul lucrărilor de primăvară

Străduindu-se să folosească întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și muncind cu abnegație din primele zile prielnice, tractoriștii stațiunii de mașini și tractoare din Reghin, au obținut o victorie însemnată în lupta pentru recoltă.

In ziua de 1 aprilie 1954, ei și-au terminat toate lucrările de primăvară contractate cu gospodării agricole colective și întovărășiri, îndeplinind planul muncilor din primăvara aceasta în proporție de 105 la sută.

Tinerii tractoriști continuă cu tot avîntul să ajute țărănimea muncitoare în bătălia pentru ridicarea producției agricole la hectar, pentru dobîndirea de recolte îmbelșugate.

Corespondent
IOAN CETEA

TELEGRAME

Tovarășului

DOBI ISTVAN

Președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare

BUDAPESTA

Cu ocazia împlinirii a nouă ani de la eliberarea Ungariei de către glorioasa Armată Sovietică vă transmit, tovarășe Președinte, din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și a mea personal, cele mai călduroase felicitări și urări de noi victorii pentru înflorirea Republicii Populare Ungare.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Tovarășului

NAGY IMRE

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare

BUDAPESTA

Cu prilejul celei de a noua aniversări a eliberării Ungariei de către glorioasa Armată Sovietică, vă rog să primiți, tovarășe Președinte, un călduros salut frățesc.

Poporul romîn urează poporului frate ungar noi succese în munca sa rodnică pentru construirea socialismului, pentru propășirea continuă a patriei sale și în lupta comună pentru menținerea păcii și securității internaționale, în frunica căreia se află Marea Uniune Sovietică.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Tovarășului

BOLDOCZKI JANOS

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Ungare

BUDAPESTA

Cu prilejul celei de a noua aniversări a eliberării Ungariei de către glorioasa Armată Sovietică vă rog să primiți, tovarășe Ministru, calde felicitări și urări de noi succese în lupta pentru progresul continuu al Ungariei democrat-populare, pentru victoria cauzei păcii și colaborării între popoare.

SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Decorarea cu Ordinul Muncii și Medalia Muncii a unor oameni ai muncii care activează în sectorul agricol

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., un număr de 364 de oameni ai muncii care activează în sectorul agricol au fost decorați cu Ordinul Muncii și Medalia Muncii.

Directorul de S.M.T. **Brătoiu Mihai** și mecanicul combiner **Kabatzi Adalbert** au fost decorați cu Ordinul Muncii cl. II-a.

Cu Ordinul Muncii cl. III-a au fost decorați:

Voichiță Vasile, șef de brigadă S.M.T.; **Vlad Vasile**, inginer agronom; **Netea Mihai**, tractorist G.A.S.; **Baniță Ioan**, director S.M.T.; **Buracioc Eumea**, director centru mecanic; **Damilacu Spiru**, șef serviciu zoo-veterinar; **Costache Alexandra**, tractoristă S.M.T.; **Arion Ion**, strungar rectificator; **Tima Vasile**, tractorist S.M.T.; **Toma Nicolae**, director S.M.T.; **Biton Vasile**, fociar; **Gavrilă Ioan**, șef brigadă S.M.T.; **Frăsie Dumitru**, director general adjunct, Ministerul Agriculturii și Silviculturii; **Breteanu Emilian**, medic veterinar; **Ioneleanu Nicolae**, tractorist S.M.T.; **Crăiță Gheorghe**, agent zoo-veterinar; **Șerban Constantin**, director general adjunct, Ministerul Agriculturii și Silviculturii; **Pricop Gheorghe**, director general, Ministerul Agriculturii și Silviculturii; **Romaș Mircea**, director, Ministerul Agriculturii și Silviculturii; **Hagi Alexe** director general, Ministerul Agriculturii și Silviculturii; **Timpău Constantin**, inspector general, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, **Mănescu Gheorghe**, medic veterinar, Ministerul Agriculturii și Silviculturii; **Radu Aurel**, tractorist; **Grigoriu Ioan**, șef secție G.A.S.; **Adochiței Constantin**, șef sector zootehnic G.A.S.; **Apostol Vasile**, administrator secție G.A.S.; **Barbu Gh. Petre**, tractorist șef G.A.S.; **Nuțu Marin**, tractorist șef G.A.S.; **Mirea Nicolae**, tractorist șef G.A.S.; **Dimov Boris**, combiner G.A.S.; **Dima Constantin**, mecanic G.A.S.; **Sava Alexandru**, șofer G.A.S.; **Cristescu C. Dumitru**, tehnician agricol, G.A.S.; **Sîrbu Constantin**, brigadier cîmp G.A.S.; **Oprișor Ioan**, combiner G.A.S.; **Popescu Gh. Ioan**, combiner G.A.S.; **Filoti Alexandru**, combiner G.A.S.; **Vîlcea I Ioan**, mecanic combine G.A.S.; **Ene Alexandru**, mecanic combine G.A.S.; **Gogu Nicolae**, mecanic secție G.A.S.; **Amoș Ioan**, brigadier legumicol G.A.S.; **Stoian Clementina**, mulgătoare G.A.S.; **Neagu Spornea Dumitru**, mulgător G.A.S.; **Dinu D. Marin**, brigadier ovine G.A.S.; **Stan Radu**, brigadier ovine G.A.S.; **Vătafu Dumitru**, director general adjunct Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Să dăm avînt întrecerii socialiste în cinstea zilei de 1 Mai

Răspund chemării la întrecere

Chemarea pentru intensificarea întrecerii în cinstea zilei de 1 Mai lansată de colectivul uzinelor de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova, a stîrnit un deosebit interes în rîndurile muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor din numeroase întreprinderi producătoare de mașini și unelte agricole.

Constructorii de mașini agricole de la uzinele metalurgice „Tudor Vladimirescu" s-au angajat să depășească planul la producția marfă pînă la 1 Mai cu 20 la sută și să îndeplinească planul pe anul 1954 pînă la 15 decembrie.

In uzină se află acum în studiu producerea elevatorului pentru alimentarea automată a batozelor pe arii. Pînă la 1 Mai această lucrare va fi terminată, astfel încît chiar în cursul acestui an, uzina va trece la producția în serie a elevatorului.

De asemenea din rezerve interne se vor construi pînă la 15 aprilie 2 magazii cu o suprafață totală de 800 m. p. pentru depozitarea semifabricatelor. Se va construi, de asemenea, un troliu mecanic pentru urcarea mașinilor agricole pe rampă și 3 vagoneți de cale ferată pentru transportul materialelor. Pînă la 1 Mai se vor realiza economii în valoare de 20.000 lei, iar pînă la sfîrșitul anului în valoare de 150.000 lei.

★

Colectivul uzinelor „Vasile Roaită" s-a angajat să depășească planul de producție pe întreg anul cu 10 la sută, să realizeze pînă la 30 decembrie peste plan 20.000 semănători manuale pentru porumb, fasole, mazăre etc. iar pînă la 30 noiembrie planul anual la pompe „Duplex". Productivitatea muncii va crește pe întregul an cu 5 la sută, iar pînă la 1 Mai cu 2 la sută.

★

Colectivul de muncitori, tehnicieni și funcționari al uzinelor „Semănătoarea", a hotărît ca printr-o mai bună organizare a muncii să producă peste prevederile planului, în luna aprilie, 10 semănători de cereale cu tracțiune mecanică și 2 tone de piese de schimb pentru mașini agricole. Pînă la 10 aprilie, colectivul uzinelor va fabrica peste planul lunar 2000 semănători manuale de porumb, iar pînă la 29 aprilie va fi terminat primul lot de 50 de semănători cu 24 de rînduri cu pinteni.

Angajamentele colectivului complexului C.F.R. „Grivița Roșie"

Conștient că prin creșterea producției de mașini și unelte pentru agricultură va contribui la sporirea producției agricole la hectar, la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe și sate cu produse agro-alimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime, colectivul Uzinei de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova și-a luat o seamă de angajamente spre a fi duse la îndeplinire în cinstea măreței zile de 1 Mai.

Totodată, colectivul acestei uzine a chemat muncitorii, tehnicienii și funcționarii din toate întreprinderile din țară să-și ia în cadrul întrecerii socialiste noi angajamente în cinstea zilei de 1 Mai 1954 și să întîmpine această mare sărbătoare cu noi succese în producție, pentru a contribui astfel la dezvoltarea economiei naționale, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Cu deosebită bucurie a fost primită această chemare de către colectivul de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari al complexului C.F.R. „Grivița Roșie"—București.

In răspunsul pe care întregul colectiv l-a dat — în urma analizei posibilităților existente în cadrul atelierelor — și-a propus să realizeze noi succese pentru îndeplinirea înainte de termen a planului de producție pe 1954, pentru a contribui la înfăptuirea măreţului program de măsuri economice elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

Astfel întregul colectiv și-a propus printre altele:

— Să depășească planul de producție valoric pe luna aprilie cu 10 la sută și pe întreg anul 1954 cu 12 la sută.

— Să dea pînă la 1 Mai peste plan o locomotivă și un vagon salon cu reparații capitale.

— Să îmbunătățească indicii de calitate reducînd căderile în termen de garanție cu 8 la sută la locomotive și 4 la sută la vagoane în luna aprilie, iar pe întregul an 10 la sută la locomotive și 5 la sută la vagoane.

— Să ridice productivitatea muncii față de anul 1953 cu 4 la sută în luna aprilie și cu 5 la sută pe întregul an 1954, și să reducă **prețul de cost față de anul 1953 la producția** livrată cu 4 la sută în luna aprilie și cu 5 la sută pe întregul an.

— Să realizeze în anul 1954 produse de larg consum cum sînt: frigorifere, cuptoare de tablă, sobe, osii de căruță, lopeți etc. în valoare de 2.500 000 lei.

— Să realizeze economii de diferite materiale și la cheltuielile administrativ-gospodărești pînă la 1 Mai în valoare de 50.000 lei și pe întregul an 1954 în valoare de 450.000 lei. Se va mai economisi și suma de 100.000 lei prin înlocuirea materialelor neferoase cu materiale feroase.

De asemenea s-a mai angajat să sprijine gospodăriile agricole de stat Uzum, Mavrodin, Blegești, Agigea, Dragalina și S.M.T.-ul Grivița pe care le patronează complexul C.F.R. Grivița Roșie, prin repararea pieselor de schimb, ajutor tehnic și prin trimiterea de cadre calificate.

In scopul realizării acestor obiective în cadrul întrecerilor socialiste, conducerea întreprinderii va lua o serie de măsuri tehnico-organizatorice în vederea unei perfecte funcționări a unor mașini, cuptoare pentru forje, asigurarea atelierelor de specialitate cu un număr însemnat de ciocane pneumatice pentru nituit etc.

De asemenea vor fi înzestrate cu apărători de protecție un număr de 50 mașini unelte. Tot în scopul îmbunătățirii condițiilor de muncă vor fi confecționate un număr de 50 dulapuri de haine etc. și dată în folosință pînă la 1 Mai noua bucătărie a cantinei.

Totodată pentru îmbunătățirea și mai mult a hranei la cantină se va extinde suprafața cultivată cu zarzavaturi a gospodăriei anexe de la 50 ha. la 80 ha și mărirea producției la ha. cu 20 la sută față de 1953. In același timp muncitorii care au preluat loturi individuale vor fi ajutați cu răsaduri, unelte, araci din deșeuri și prin arat cu tractorul.

Prin îndeplinirea cu succes a acestor angajamente, muncitorii, tehnicienii și funcționarii tineri și vîrstnici își vor aduce aportul lor la lupta întregului popor muncitor pentru îmbunătățirea necontenită a nivelului său de trai, vor contribui și mai mult la întărirea **economică a patriei noastre.**

Zeci de metri forați peste plan

„Cîți mai mulți metri forați pe schimb". Aceasta este lozinca cu care s-au avîntat și mai mult în întrecerea socialistă petroliștii tineri și vîrstnici de la oficiul de foraj-trestul II-Moreni. După ce au realizat sarcinile planului de foraj ce le reveneau pe luna martie cu 10 zile înainte de termen, brigăzile de petroliști au început întrecerea pentru a lichida rămînerea în urmă cauzată de vifornița din acest an.

Aplicînd în munca de zi cu zi înaintatele metode sovietice, forajul rapid și intensiv, Voroșin și folosind elementele micii mecanizări, precum și amortizorul Kornenco, petroliștii de la acest oficiu au reușit ca pe ziua de 24 martie să realizeze cu 6 zile înainte de termen sarcinile de plan pe trimestrul I.

In acțiunea pentru obținerea acestui însemnat rezultat s-au evidențiat brigăzile conduse de tovarășii Vasile Grigore, Ion Haimoiu, Jeculescu Dumitru, Cuța Gheorghe și alții care au obținut realizarea sarcinilor de plan în proporție de 143—172 la sută.

La realizarea planului de foraj pe primul trimestru al anului 1954 fără îndoială că și-au dat partea lor de contribuție și echipele de montaj instalații. Astfel în toată această perioadă brigada complexă de montaj condusă de tovarășul Văleanu C. precum și echipele de montaj a instalațiilor de foraj conduse de tovarășii Cristea Gheorghe, Bica Petre și Ion Constantin au obținut însemnate depășiri ale sarcinilor de plan zilnice.

Rezultatul obținut de oficiul foraj din cadrul trestului II-Moreni va fi un imbold în lupta petroliștilor pentru obținerea de noi succese în producție, în cinstea zilei de 1 Mai.

Corespondent
STOICA MANOLE

Viaţa U.T.M.

Puşcaş Gheorghe, secretarul organizaţiei de bază

Odată pe lună, se întîlnesc la comitetul raional U.T.M. secretarii organizaţiilor de bază U.T.M. din raion. Ei vin aici pentru schimb de experienţă şi pentru a fi instruiţi cu problemele curente ale muncii organizaţiei. Această zi a căpătat denumirea de „ziua secretarului". Se înţelege că denumirea nu e întîmplătoare. La „ziua secretarului" se discută problemele care privesc activitatea secretarului organizaţiei de bază, sînt criticate lipsurile acestora şi este generalizată experienţa lor bună.

La o „zi a secretarului" organizată la scurt timp după apariţia hotărîrii Comitetului Central al Partidului din 19-20 august 1953, discuţiile purtate erau vii şi interesante. Unul dintre vorbitori a fost şi Puşcaş Gheorghe, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Fîntîna. El a analizat cu îndrăzneală activitatea organizaţiei de bază şi a arătat şi unele lipsuri ale comitetului raional U.T.M.

„Să vă spun drept tovarăşi — a spus tov. Puşcaş — cînd mă uit la tinerii din sat mi se umple inima de bucurie. Veseli şi plini de viaţă. Harnici. Impreună cu ei am realizat multe". Şi Puşcaş înşiră, simplu, cîteva din realizările mai importante ale utemiştilor din sat privind colectările, munca de strîngere a cotizaţiilor şi altele.

Tot aşa de simplu cum a vorbit despre realizările organizaţiei pe care o conduce, şi-a arătat Puşcaş şi lipsurile.

— Nu ştiu dece, dar încă nu mă pricep să aplic conducerea colectivă. Şi doar mi s-a explicat. Cred că ar trebui să ni se arate de către activiştii comitetului raional în mod practic, acolo la noi, jos. Asta o văd ca cea mai mare lipsă a mea. Şi Puşcaş continuă să-şi arate şi celelalte lipsuri. Vorbi despre faptul că e uneori pripit, că se mai culcă cîte odată pe lauri şi despre altele. Iar în încheierea acestui capitol din referat el a spus: „Imi dau foarte bine seama tovarăşi că, lichidînd cu aceste lipsuri, munca pe care o desfăşoară organizaţia în satul meu va fi rodnică. Eu mă străduiesc din toate puterile să lichidez cu ele şi sînt sigur că le voi învinge". In glasul lui Puşcaş se simţea atîta sinceritate încît unii tovarăşi din sală roşiră fără voia lor. Şi fără îndoială că acei care au roşit au învăţat multe. Apoi, Puşcaş Gheorghe a vorbit despre activitatea comitetului raional: „In ceea ce priveşte activitatea dumneavoastră tovarăşi, în unele locuri şchioapătă. Unii dintre activişti s-au birocratizat. Faceţi încă prea puţin pentru ca să cunoaşteţi şi să vă apropiaţi de oameni. Iată: tovarăşul prim secretar vine rar în comună. Nu-i îndrumă îndeaproape pe secretarii noştri de organizaţii de bază. Nu-i cheamă ca să discute cu ei, ca să spună aşa, de la suflet la suflet. Atitudinea asta nu poate duce la întărirea legăturii cu masele. Aşa cel puţin gîndesc eu. Şi să vă mai spun ceva. Tovarăşul instructor trece prin comună, ca un tren prin gară. Ia să încerce dînsul să stea mai multe zile într-o comună şi atunci veţi vedea şi dvs. că realizările vor fi mult mai mari. Dar ce să mai vorbim, vina nu e numai a instructorului ci a întregului comitet raional care nu s-a îngrijit suficient să ne ajute în muncă. Nu te uita aşa urît la mine tovarăşe instructor. Doresc să ajut biroul raional şi asta o fac din toată inima". Primul secretar al raionului îl aprobă bucuros şi îi atrase atenţia instructorului raional că critica era foarte justă.

★

Puşcaş Gheorghe e secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din satul Fîntîna, raionul Rupea, de aproape doi ani, de cînd s-a reîntors din armată. Fiu de ţăran muncitor, nu a avut posibilitatea să urmeze mai mult de 4 clase primare — şi astea ca vai de ele. La terminarea celui de al 4-lea an de şcoală, oamenii mai înaintaţi din sat i-au spus „Vezi tu Gheorghe, atîta timp cît omul boierului va fi primar în comună, tu şi alţi flăcăi, n-or putea urma mai departe şcoala".

Nici tu viaţă, nici tu carte! Foame şi întuneric. Intuneric şi în suflet şi în casa părinţilor săraci. Şi aşa au trecut anii...

Ajuns la 17 ani, trezit din copilărie, Gheorghe cunoscu altă lume. Primarul pus de boieri, a fost alungat din sat cu boieri cu tot. Astăzi satul e condus de cei mai buni şi mai vrednici ţărani muncitori. Şi printre ei e şi Puşcaş Gheorghe, secretarul organizaţiei U.T.M.

La început i s-a părut că munca de secretar al organizaţiei de bază U.T.M. e deosebit de grea. „Satul e plin de tineri îşi zicea Gheorghe, iar eu, unul singur, cum voi putea face faţă?". „Cum singur?" îl dojeni instructoarea comitetului raional de partid cînd îi aflase gîndurile. „Dacă ai şti ce tineri isteţi aveţi voi în sat! Ia încearcă să ţi-i apropii şi vei vedea că împreună cu ei şi îndrumaţi de comunişti puteţi face minuni, nu alta". Instructoarea comitetului raional de partid i-a vorbit lui Gheorghe despre multe, în acele zile.

Nu a trecut mult timp şi organizaţia de bază U.T.M. din Fîntîna a devenit mîndria satului.

In sat se construieşte un cămin cultural. In toamna lui 1954 va fi inaugurat. Dar pînă atunci tinerii se întîlnesc în localul sfatului. Ce-i drept e cam strîmt locul, dar cum se înserează, camera se umple de veselie. Puşcaş îi adună aci pe tineri, organizează cu ei citirea în colectiv a ziarului, aci se ţin conferinţe, se prezintă uneori programe artistice şi altele.

Şi toate acestea nu s-au făcut singure, n-au venit de la sine. La început numai cîţiva tineri au răspuns chemării lui Puşcaş, curînd însă adunările tineretului din sat au devenit ceva obişnuit. Pe unii i-au atras la început şezătorile, pe alţii şahul. Şi de la şezători şi jocuri, au trecut la organizarea citirii în colectiv a ziarului, sau a unor broşuri.

Prestigiul organizaţiei U.T.M. din sat a crescut mult de îndată ce utemiştii şi tinerii au început să participe în mod activ, sub conducerea comuniştilor, la îndeplinirea cu succes a diferitelor acţiuni: însămînţări, strîngerea la timp a recoltei, colectări, şi să lupte activ împotriva răuvoitorilor satului. Pentru ca să-l demaşte pe delegatul de convoi Boşca care-şi însuşise o parte din banii ce se cuveneau oamenilor pentru cerealele predate, Puşcaş a bătut drumul pînă la raion zile de-a rîndul fără răgaz. Puşcaş şi mulţi alţi utemişti şi tineri s-au numărat printre agitatorii cei mai buni ai organizaţiei de partid, lămurind oamenilor importanţa colectărilor, aducînd astfel o însemnată contribuţie pentru ca satul lor să ajungă printre satele fruntaşe pe raion la colectări.

Tinerii din sat au început să-l îndrăgească pe Puşcaş ca pe un adevărat frate mai mare. Ei veneau la el cu tot felul de probleme: şi mai mari şi mai mărunte, iar pentru fiecare îşi găsea Gheorghe timp să-l asculte şi să-l povăţuiască.

Şi cînd organizaţia U.T.M. l-a propus candidat în alegerile pentru sfatul popular al raionului n-a fost ţăran muncitor cinstit care să nu-i dea cu încredere votul.

Gheorghe citeşte mult. Cum are puţin timp liber pune mîna pe o carte sau un ziar. Cum s-ar spune îşi îmbogăţeşte cunoştinţele.

Din discuţiile purtate cu instructoarea de partid şi cu ceilalţi comunişti din sat, din şedinţele ce se ţineau la comitetul raional UTM, din studierea documentelor de partid, Puşcaş Gheorghe a învăţat o mulţime de lucruri. A învăţat că un conducător nu are dreptul să se abată de la principiul conducerii colective. Trebuie, învăţase el, să întărească tot mai mult legătura dintre organizaţia UTM şi restul tinerilor ţărani muncitori. Şi pentru toate acestea trebuie să fii tu, în primul rînd, exemplu. E drept că exemplu era el pentru tineri. Era printre primii la plata impozitelor către stat, printre primii care şi-au dus produsele datorate statului la baza de recepţie. Cu mîna lui a scris pe un zid din centrul satului, cu litere mari „Cine nu achită cotele către stat e ruşinea satului nostru". Invăţa cu rîvnă şi era totodată şi un bun propagandist a tot ceea ce învăţa. Iubea partidul şi dorea binele oamenilor muncii, din toată inima. Şi în acelaşi timp ura cu patimă mereu mai mare pe duşmani: pe chiaburi şi codiţele de topor ale acestora. Şi totuşi, Puşcaş Gheorghe simţea că treburile nu merg prea bine, că nu ştie să muncească în chip comunist, aşa cum scrie în ziare şi în cărţi.

La una din şedinţele de comitet s-a pus în discuţie ordinea de zi pentru adunarea generală ce trebuia să aibă loc cu 8 zile mai tîrziu. De faţă era şi primul secretar al comitetului raional UTM, tovarăşul Lucaci Alexandru. S-a propus ca la adunarea generală să se discute două probleme. Membrii comitetului erau gata să se învoiască cu propunerile, cînd deodată, secretarul comitetului raional ridică următoarea problemă: „Ordinea de zi, a fost discutată cu restul utemiştilor din sat"?. Toţi tăceau. Numai Gheorghe răspunse hotărît. Nu! Şi dece nu? — continuă să întrebe secretarul. Oare adunarea care o pregătiţi e numai a voastră, a comitetului? La început întrebarea pusă de secretar, nu prea era înţeleasă de membrii comitetului. In timpul discuţiilor însă, lucrurile s-au limpezit. Secretarul le-a vorbit despre faptul că a face educaţia tineretului, a ţine legătura cu el, nu înseamnă numai a te întîlni cu tinerii la căminul cultural şi a-i îndruma spre bibliotecă. A ţine legătura cu masele de tineri înseamnă să cunoşti viaţa lor, frămîntările lor şi tocmai acele probleme care-i frămîntă să fie puse în discuţia adunării generale. „Trebuie să-i întrebaţi pe utemişti — le-a spus secretarul — pe fiecare în parte, ce probleme cred ei că trebuiesc discutate, lămurite. Eu sînt sigur — continuă el — că unii utemişti se cam plictisesc în adunările voastre, iar unii nici nu vin regulat la adunări, pentru că nu îi interesează ordinea de zi care o pregătiţi voi, aci, din birou. Schimbaţi felul acesta de a pregăti adunările! Discutaţi cu tinerii şi atunci veţi reuşi să faceţi ca adunările generale să fie cu adevărat o şcoală de educaţie comunistă".

„Iată — îşi spuse Gheorghe — unde stă greşeala mea: în faptul că am înţeles greşit, unilateral şi principiul conducerii colective şi principiul întăririi legăturii cu masele".

Apoi, membrii comitetului au arătat multe lucruri din cele aflate în munca lor de zi cu zi. Au vorbit despre dorinţa unor tineri de a face cereri pentru a intra în gospodăria colectivă şi despre teama unora de a face acest pas pentru că încă nu sînt bine lămuriţi. S-a discutat despre acei utemişti care nu participă la şedinţe şi despre cei care nu-şi plătesc cotizaţia de membru cu regularitate, şi altele. Şi după ce în urma discuţiilor, s-a fixat o ordine de zi bine gîndită, Puşcaş Gheorghe a tras concluzia şedinţei:

— Tovarăşul Lucaci are foarte multă dreptate. Intr-adevăr munca organizaţiei noastre de bază s-a îmbunătăţit. La adunările generale lipsesc puţini utemişti. Cei care nu-şi plătesc cotizaţia de membru, de asemenea sînt puţini. Dar trebuie să ne dea mult de gîndit pricina pentru care aceştia, aşa puţini cîţi sînt, nu participă la viaţa de organizaţie. Nu cumva i-au influenţat chiaburii cu şiretenia lor? Şi apoi, mai avem noi încă multe de făcut ca să merităm laude. Puţini sînt încă acei care vor să facă cerere pentru a intra în gospodăria colectivă. Mai sînt şi unii care au rămas [illegible] cu achitarea cotelor. Nu i-am lămurit încă pe toţi utemiştii să citească cartea, şi cu atît mai puţin pe neutemişti. Şi [illegible], am putea să mai arătăm şi alte lipsuri care trebuiesc înlăturate şi încă cît mai repede".

Hotărîrile luate în seara aceea în şedinţa de comitet erau deosebit de importante. Şi erau importante în primul rînd pentru că în fiecare hotărîre era o părticică din dorinţa fierbinte a fiecărui membru din comitet ca munca lor comună să fie de un real ajutor luptei partidului, pentru bunăstarea poporului.

MILU MARCOVICI

Tinerii aduc o preţioasă contribuţie la mărirea producţiei bunurilor de consum popular. In munca lor, utemiştii şi tinerii folosesc metode înaintate de muncă pentru atingerea unei înalte productivităţi.

In fotografie: utemista Sara Bening, fruntaşă în producţie la fabrica de încălţăminte „8 Mai" din Mediaş foloseşte cu succes metodele sovietice ale Lidiei Savelieva şi Ciutchih, la cusutul feţelor de pantofi.

Cărţi noi

IN EDITURA PENTRU LITERATURA POLITICA A APARUT:

V. I. LENIN — Articole din 1923. 56 pag. 80 bani

IN EDITURA A.R.L.U.S. „CARTEA RUSA" AU APARUT:

I. S. TURGHENIEV: Rudin — 168 pag. — 2,32 lei.
M. GORKI: Dostigaev şi alţii — 92 pag. — 1,30 lei.
M. GORKI: Despre lipsuri şi belşug (Colecţia Lectura) — 24 pag. — 0,40 lei.
A. I. CUPRIN: Opere alese — 612 pag. — 16,65 lei.
A. MALIŞCHIN: Oameni dintr-un fund de ţară — 356 pag. — 9,58 lei.
I. EHRENBURG: Al nouălea val (Vol. I) — 516 pag. — 15,52 lei.
I. EHRENBURG: Voinţa popoarelor — 30 pag. — 0,50 lei.
D. BEDNII: Ţînţarii — 120 pag. — 1,05 lei.
M. BUBENOV: Mesteacănul alb — 648 pag. — 20,33 lei.
V. A. PANFIOROV: Metalul înaripat — 64 pag. — 0,57 lei.
M. STELMAH: Marea familie (vol. I). — 616 pag. — 16,80 lei.
F. I. CESTNOV: Radiolocaţia — 98 pag. — 0,95 lei.

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ŞTIINŢIFICA AU APARUT:

V. [illegible]: Pauperizarea oamenilor muncii în ţările capitaliste — [illegible] pag. — [illegible] lei.
[illegible]
[illegible] — 54 pag. — [illegible] lei.
M. P. COTUHOV: Descoperirea Antarcticei o faptă măreaţă — 92 pag. — 11 figuri — 1 hartă — 3,55 lei.
• • • Atlas geografic — 76 pag. — 75 hărţi — 40 lei.
P. MACOVEANU: Planul Schuman — 164 pag. — 3,61 lei.
HILLEL KOHN ŞI AL. KESZI: Exploatarea capitalistă la „Dermata" — 196 pag. — 5 grafice — 5,85 lei.

10 ani de la moartea lui Vasile Tudose

Se împlinesc 10 ani de la moartea lui Tudose Vasile, neînfricat luptător utecist, erou al clasei noastre muncitoare.

Cel de al 11-lea fiu al unui ţăran sărac din raionul Muscel, Tudose Vasile, rămînînd orfan, cunoaşte încă din fragedă copilărie necazul şi suferinţa.

Tudose Vasile şi-a trăit anii copilăriei tocmai în perioada cînd în ţara noastră capitaliştii străini, mînă în mînă cu capitaliştii romîni, jefuiau fără nici un fel de milă bogăţiile Romîniei. La Griviţa-C.F.R., Tudose Vasile venind în contact pentru prima dată cu mişcarea muncitorească îşi dă seama că locul lui este printre acei care luptă pentru cauza fericirii poporului nostru muncitor. Aici creşte şi învaţă meseria Tudose Vasile. Ceferiştii i-au arătat calea pe care trebuie să o urmeze, calea indicată de P.C.R., cale care ducea la eliberarea clasei muncitoare şi a întregului popor muncitor din lanţurile robiei capitaliste.

După cîtva timp de la venirea lui în Bucureşti se încadrează cu hotărîre în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist unde activează intens, în ciuda terorii dezlănţuite de siguranţă. Zilele lui februarie 1933, zile în care bravii noştri ceferişti au înscris una din paginile nemuritoare ale luptei mişcării muncitoreşti din Romînia, îl găsesc pe utecistul Tudose Vasile în primele rînduri. Gloanţele şi teroarea deslănţuite atunci nu l-au făcut pe Tudose Vasile să se abată din drumul său. Moartea lui Vasile Roaită la care a fost de faţă, precum şi a celorlalţi muncitori ucişi atunci de gloanţele burghezo-moşierimii, l-au făcut să-şi înzecească eforturile în lupta împotriva călăilor poporului, împotriva clicii burghezo-moşiereşti.

In anul 1936 Tudose Vasile a fost primit în rîndurile P.C.R. Această dată marchează un avînt şi mai puternic în activitatea sa. Dovedind neîncetat că este vrednic să poarte titlu de membru de partid, el se situează în permanenţă în fruntea acţiunilor tineretului. Sorbind neîncetat învăţătura marxist-leninistă, Vasile Tudose îi îndrumă pe tineri, arătîndu-le că unicul drum care duce la dezrobirea de exploatare este acela indicat de partid: răsturnarea regimului burghezo-moşieresc. In armată — într-o perioadă care corespunde cu intensificarea pregătirilor războinice împotriva Uniunii Sovietice — Vasile Tudose îşi continuă cu curaj activitatea sa revoluţionară.

Arestat în august 1940, Tudose nu renunţă la drumul pe care se avîntase cu atît curaj.

Dimpotrivă, el crede tot mai mult în victoria cauzei pentru care luptă. Inchisoarea de la Jilava, tratamentul sălbatec din temniţa de la Caransebeş şi mai tîrziu din lagărul Tg. Jiu, nu l-au făcut să şovăie, să-şi piardă speranţa.

Eliberat din lagăr, Tudose Vasile duce mai departe steagul luptei ilegale, de această dată ca secretar al C.C. al U.T.C. In anii grei ai teroarei siguranţei antonesciene şi a gestapoului german, Tudose Vasile organizează pe baze şi mai solide munca ilegală a U.T.C.-ului, lămurind tineretului adevăratul caracter al războiului de jaf şi cotropire, arătîndu-le tinerilor cine sînt adevăraţii prieteni şi cine sînt duşmanii poporului nostru.

Vasile Tudose nu a apucat însă să vadă visul împlinit pentru care luptase cu atîta înflăcărare, să vadă cu ochii lui zilele însorite ale eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

Fiu credincios al Partidului Comunist, Tudose Vasile a luptat încă din tinereţe pentru cauza poporului muncitor, pentru bunăstarea şi fericirea lui. A trăit şi a luptat aşa cum l-a învăţat partidul: dîrz, neînfricat, pătruns de adîncă dragoste faţă de popor, faţă de patrie şi de partid.

Amintirea vieţii lui Tudose Vasile constituie o pildă pentru întregul nostru tineret, îndemnîndu-l să nu precupeţească nici un efort în marea bătălie paşnică în care este antrenat întregul nostru popor muncitor.

Continuînd glorioasele tradiţii de luptă ale utecistilor, tineretul nostru în frunte cu utemiştii, luptă cu puteri sporite pentru ridicarea nivelului material şi cultural al poporului nostru, pentru construirea socialismului în patria noastră, cauză scumpă căreia şi-a închinat întreaga viaţă eroul utecist Vasile Tudose.

Un sat vechi cu o viaţă nouă

In comuna Podul Turcului din raionul Zeletin, ca în toate comunele patriei noastre, se simte astăzi din plin grija partidului nostru pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Şi aci a înmugurit o viaţă nouă. De curînd, pe uliţele comunei au fost instalate difuzoare. Munca se desfăşoară cu mai multă voie bună fiind însoţită de cîntecele vesele transmise de posturile de radio, prin staţia de radioamplificare din comună. Asemenea difuzoare au fost instalate şi în casele ţăranilor muncitori care pot asculta muzică, piese de teatru, ştiri din ţară şi de peste hotare.

Seara, cînd se lasă întunericul, comuna este luminată electric. Uzina nu de mult a intrat în funcţiune. De asemenea de curînd a intrat în funcţiune şi o baie populară.

Toate aceste realizări s-au înfăptuit prin permanenta îndrumare a sfatului popular raional, care s-a îngrijit îndeaproape şi de repararea podurilor şi drumurilor din comunele raionului pentru ca circulaţia să se facă în condiţiuni bune. In felul acesta şi în comuna Podul Turcului s-a reparat podul din centru.

Acum, drumurile şi podurile care au fost bine reparate vor înlesni mult circulaţia şi transporturile, necesare muncilor agricole.

Corespondent
NICOLAE BARBARASĂ

Roadele criticii

Cercurile politice au fost reactivizate

In numărul 1.482 al ziarului „Scînteia tineretului" a fost publicat articolul intitulat „Un cerc politic inactiv". El relata unele aspecte negative ale muncii organizaţiei de bază U.T.M. de la sfatul popular raional Rîmnicu Sărat. Printre altele, se arăta că în această organizaţie de bază au fost create două cercuri de studiere a Istoriei P.C.U.S. anul I. Deşi la început a existat o oarecare preocupare pentru organizarea acestor cercuri, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. cu timpul a scăpat din mînă această problemă. La un moment dat, din cauza proastei frecvenţe a cursanţilor, cercurile s-au unificat, iar propagandiştii au început să lase unul pe celălalt sarcina pregătirii lecţiilor. Se mai arăta de asemenea că secretarul organizaţiei de bază U.T.M. tov. Tudorache Ştefan, în loc să fie exemplu pentru ceilalţi cursanţi, venea mai întotdeauna la sfîrşitul şedinţei cercului politic.

De desfăşurarea activităţii cercului politic din organizaţia de bază U.T.M. de la sfatul popular raional Rîmnicu Sărat nu s-a îngrijit nici comitetul raional U.T.M. cu toate că sediul său se află în apropierea acestei organizaţii de bază.

Biroul comitetului raional U.T.M. însuşindu-şi critica, a trecut în mod concret la înlăturarea lipsurilor sezisate. Astfel, cu ajutorul tovarăşului Marcu Vasile, activist al comitetului raional, s-a organizat o adunare generală, în care s-a preiucrat articolul apărut în ziar, însuşindu-şi fiecare dintre tovarăşi criticile făcute. Din această adunare, a reieşit că însuşi tov. M. Constantinescu, care a scris articolul, nu a participat decît la două lecţii.

S-a stabilit apoi ca fiecare formă de învăţămînt politic să funcţioneze separat iar propagandiştii să meargă săptămînal la instruire la cabinetul de partid.

Acum, grija biroului comitetului raional U.T.M. Rîmnicu Sărat pentru formele de învăţămînt politic s-a îndreptat şi către celelalte organizaţii de bază U.T.M. din raion.

Nicolae Ţic

Bătrînul

– schiţă –

Lîngă treptele de marmoră albă, care urcă încolăcindu-se pînă la etajul al 8-lea, aştepta un om în vîrstă. Purta cioareci strîmţi, lipiţi pe picior şi o haină groasă, largă şi lungă pînă la genunchi, iar în cap o căciulă mare, roasă pe alocuri de molii. Faţa mică, cărămizie, cu mustăţi stufoase şi ochii pierduţi între pungile vinete şi sprîncenele încărunţite, era stăpînită de mîhnire şi resemnare. Trecuseră cîteva ceasuri de cînd aştepta înţepenit, lîngă treptele de marmoră. Privirea întristată iscodea scările. Se învăpăia uneori de bucurie lăuntrică, dar repede se stingea. De cîte ori se auzeau paşi pe scări, omul tresărea şi înghiţea în sec. „...El e, Petre..." Dar pe lîngă bătrîn treceau oameni pe care nu-i mai văzuse şi care nu-l băgau în seamă. Unul doar, se duse la portar şi întrebă:

— Ce-i cu bătrînul? Aşteaptă pe cineva?

Portarul se aplecă şi-i şopti ceva la ureche.

— Aha, aha, făcu celălalt. Dă-i drumul să urce. Dece-l ţii aici?

— Să vedeţi... Cum să vă spun...

Tîrziu, portarul fu trezit de zbîrnîitul telefonului. Alergă şi ridică receptorul. Ascultă dînd din cap, apoi se întoarse la bătrîn şi-l bătu pe umăr.

— Tovarăşul Petre nu mai vine astăzi. Nu mai vine, spuse moale, ascunzîndu-şi ochii de ai bătrînului. A plecat prin ţară... Treburi. Tot mereu aleargă.

Bătrînul îl privi neîncrezător, parcă duşmănos. Deşi înţelese că e îndemnat să-şi ia traista şi să plece, nu se mişcă. „Petre e aici" gîndi.

— Omule, îţi pierzi vremea de pomană, spuse portarul. Să-i fi dat o telegramă înainte de a veni, să te aştepte...

„Oare s-o fi însurat Petre? se întrebă bătrînul, fără să audă spusele portarului. Femeia aceea cu care am vorbit ieri dimineaţă o fi nevasta lui? De bună seamă... Poate că are şi copii. De ce nu m-a primit în casă?"

Portarul se înduioşă de starea bătrînului şi cotrobăind îndelung prin nişte sertare scoase un ziar pătat cu untură. Il despături şi-l întinse bătrînului, arătînd cu degetul o fotografie.

— Petre... Asta-i copilul meu, spuse bătrînul, înecat de bucurie, aplecîndu-se peste ziar. Nu mai avea ochi pentru altceva decît pentru fotografia din care îl privea copilul lui. Pentru prima dată, după trei ani, bătrînul îşi vedea feciorul.

— Ziarul îi vechi, lămuri portarul, moale. De vreo lună. Atunci l-au primit în partid... Vezi că scrie acolo.

Bătrînul silabisi cu greu rîndurile lui Petre.

— Scrie şi de noi... De mine şi de bătrîna, se surprinse izbucnind. Dragul meu... Il trase pe portar lîngă el şi citi rar, emoţionat, fiecare rînd.

— Vezi? Am fost slugi şi eu şi bătrîna. Aşa-i... Cîtă trudă doamne, cîtă trudă! Infierbîntat, începu să povestească ce-i trecea prin minte. Se întoarse cu faţa la perete şi fără ca portarul să-l observe, sărută fotografia.

S-auziră paşi repezi, uşori şi bătrînul se smulse din gîndurile lui. Rămase cu mîna la gură şi şopti:

— Petre... Eu.. Petre... Şi ochii se întoarseră după flăcăul căruia nu-i mai vedea acum decît spatele. „Petre, măi copile" strigă şi n-auzi răspuns decît vorbe încîlcite, pe care fiul lui le spunea altor doi, care se aflau cu el.

„Petre... ai asurzit?" Nu se auzi decît huruitul unei maşini care se îndepărta.

Bătrînul scăpă ziarul din mîini. Se apropie de colţul unde îşi pitise traista şi o ridică. Ieşi din clădire şi merse o vreme pe străzi fără să ştie încotro. Intră într-o bodegă şi ceru rachiu de prune.

★

Bătrînul străbătuse ţara să-şi vadă feciorul. Imprumutase bani din străini, să aibă de drum. Zile întregi se frămîntase mama lui Petre să-i pregătească ceva, care să-l bucure.

— Omule, doar n-o să mergi cu mîna goală la copil. Şi Glafira se căznise să facă plăcinte, să frigă carne, să... Ii încredinţase bătrînului o traistă înflorată, plină cu bunătăţi.

— Să n-o trînteşti cumva, omule.. Şi să-i spui că eu am pregătit, cu mîinile mele... Şi că mi-e dor de el... Şi cu colectiva...

— Ce-i cu ea? se burzuluise bătrînul.

— Zi-i că ne-nscriem şi noi... Ce-o fi o fi, să nu-l mai mîniem pe copil...

— Asta nu... Nu, nu... Aici să nu se amestece. Mă-nscriu cînd cred eu şi nu cînd îmi trimite el poruncă de la Bucureşti.

In trei ani Petre le scrisese doar vreo patru scrisori. In fiecare le cerea să se înscrie în gospodărie... Stai fiule, că nici nu-i gospodărie, răspundea bătrînul..

— Infiinţaţi-o. Să fiţi primii. Altfel..

După ce citeau scrisorile, bătrînii se certau, apoi tăceau, mîhniţi, zile întregi. In urmă cu vreo două săptămîni iar primiseră scrisoare. O scrisoare scurtă, pe o foaie de carneţel. „Dacă nu vă înscrieţi în gospodărie nu mai sînteţi părinţii mei. Rupem orice fel de legături."

Bătrînii se-ngroziseră. „Doar nu l-o îndemna necuratul să facă una ca asta!.. Dar cu ce i-am greşit?".

Bătrînul luase hotărîrea să dea faţă cu feciorul.

Ajuns în oraş nu ştiuse încotro să apuce. S-a dus mai întîi la instituţia unde lucra Petre. De acolo i-au dat adresa din oraş. Apropiindu-se de casa în care bănuia că trăieşte Petre, bătrînul se oprea mereu, se socotea. Trei ani trecuseră de cînd nu-l mai văzuse. Cum o arăta? Cum trebuie să se poarte cu Petre şi cum s-o purta Petre cu el? „Oare să-l sărut, ori numai să-i întind mîna? El... m-o săruta, ori s-o feri de mine?" Bătrînul ciocănise la o uşă mare. Tîrziu îi deschise o femeie cu părul sbîrlit.

— Dece nu suni? Aici nu-i poartă, să ciocăneşti...

— N-am ştiut... Cu Petre, îndrăznise bătrînul. Aici şade Petre? Copilul meu...

— Da... adică stai puţin — şi femeia a intrat val-vîrtej în casă, încuind uşa...

După vreo cîteva minute s-a întors.

— Nu mai locuieşte aici. S-a mutat demult...

— S-a mutat.. Şi unde-i acum?

— Ce ştiu eu? Caută-l prin oraş...

— Aha. Să-l caut, dacă zici... Aşa... nu-i aici. Bine. Bătrînul s-a dus iar la instituţie şi s-a lipit de treptele de marmoră albă.

★

Petre semăna bătrînului la înfăţişare: mărunţel, cu faţa arămie ca o poamă uscată — şi nasul puţin coroiat. Şedea tolănit într-un fotoliu şi citea.

— Mai vine cineva la masă în afară de tovarăşul Panait? Petre ridică ochii şi văzînd femeia de serviciu trînti cartea, nervos.

— Frumos arăţi! Parcă te bălăceşti toată ziua în noroi. Schimbă şorţul, strigă. Se răsuci în fotoliu, apoi zise, făcîndu-i semn să plece în bucătărie: numai Panait.

Femeia intră în bucătărie şi izbucni în plîns. „Toanta dracului", gîndi Petre. Pune-ţi alt şorţuleţ! strigă iar. Petre trebui să întrerupă cititul pentru că nevastă-sa îl chemă să-şi dea părerea dacă e nimerit să îmbrace o rochie cu multe înflorituri. Petre cugetă îndelung. Işi îmbrăţişa soţia, apoi spuse:

— Ei, mare lucru! Ce mai stai pe gînduri? Panait e om din ciocan. Dealtfel, nici nu ştiu ce l-a apucat să ne viziteze.

Cînd intră Panait, cei doi îl primiră veseli.

— Insfîrşit, gunguri soţia lui Petre, avem plăcerea...

Panait se simţi stînjenit şi spuse, de formă:

— E frumos la voi...

Panait era directorul adjunct al instituţiei unde lucra Petre. Bărbat de vreo 40 de ani, mustăcios şi sbîrcit la obraji, trecuse prin foc şi pară în viaţă. Fusese mulţi ani oţelar la Hunedoara, apoi activist. Pe Petre îl cunoştea de vreo doi ani.

— Unde-i bătrînul? Intrebă Panait, cercetînd camera. Te-a şi părăsit?

— Cine? făcu Petre, tulburat. A, da... tata. A fost imposibil să-l întîlnesc. Eri am avut conferinţă, azi... I-am lăsat vorbă, prin portar, să mă caute acasă... Să luăm loc la masă.

— L-am văzut ieri dimineaţă aşteptîndu-te la intrare, spuse Panait.

— Da, vreau neapărat să-l întîlnesc, îngăimă Petre. Hai, serviţi...

Panait servi puţin, spunînd că n-a venit pentru mîncare, ci mai mult să stea de vorbă. Apoi, ca un pasionat al cărţilor, răscoli biblioteca lui Petre şi puse deoparte cîteva volume. Din felul în care-i vorbise, Petre înţelese că Panait vrea să-l iscodească în legătură cu bătrînul şi de aceea i se adresă, cercînd să pară îngrijorat:

— Tovarăşe Panait, ce mă înveţi să fac cu bătrînul?... La gospodărie mă refer.

— Ei, ce să faci, ce să faci! spuse Panait, zîmbind. Parcă am vorbit despre asta, nu odată.

— Nu e deloc simplu. Nu vrea. Spune că mai degrabă nu mă maj recunoaşte de fiu decît...

— N-o fi el cel mai încăpăţînat om din ţara asta! La urma urmei, dacă nu vrea — nimeni nu-l forţează.

— Evident, făcu Petre, înţelegător. Bine, dar atuncea mă întreb: care e situaţia mea. în lumina celor discutate în şedinţa de partid? Să zicem că nu vrea să se înscrie. Atunci? Mă refer la confirmarea mea...

— Ei, na! Panait începu se să plimbe prin cameră. Nimeni nu te-a tras la răspundere pentru că bătrînul nu e colectivist... ci pentru că pur şi simplu l-ai neglijat, i-ai întors spatele.. nu l-ai povăţuit ce să facă.

— Ar fi o prostie ca Petre să sufere din pricina bătrînului, intră în vorbă soţia. Ştiţi... Bătrînul nu pricepe nimic din ce se întîmplă azi.. E în urmă.. Bătrînul ne e foarte drag la amîndoi, dar..

— Dar, cum s-ar zice, sînteţi la cuţite cu el! spuse Panait, dînd impresia că glumeşte.

Se auziră ciocănituri în poartă. Soţia lui Petre ieşi şi strigă femeii de serviciu s-o lase pe ea să deschidă.

— Cine a fost? o întrebă Panait cînd se întoarse.

— Poştaşul, răspunse încurcată.

— Nu e vorba de cuţite, reluă Petre discuţia despre bătrîn. Greutatea e că nu vrea să mă asculte. Cum să spun eu... Intre noi s-a deschis o prăpastie. Am plecat de mic de acasă, am studiat, m-am format, eu... Totuşi sînt mîndru de el, a suferit...

— Prăpastie, zici? întrebă Panait, surprins.

„Mîine ori poimîine trebuie să plec la sat, gîndi Petre. Le spun că am fost prin ţară, că n-am ştiut nimic de bătrîn. Trebuie să dau ochii cu ei, altfel..."

★

Bătrînul şedea la masă, alături de Panait.

— ...Ne întreabă oamenii din sat: mai trăieşte feciorul? Dece nu mai vine acasă? Ce să răspunzi? Mai trăieşte, zic şi eu şi bătrîna. Ii profesor. Ne scrie. Minţim amîndoi. Cît ştiu oamenii din sat despre Petre, atîta ştim şi noi: nimic. Bătrînul oftă şi scoase din haină o scrisoare.

— Iacă, ne porunceşte să ne înscriem în colectivă că dacă nu... Ce să zicem? Ii copilul nostru... O, doamne, dece nu mă iei de pe lumea asta? Să-l ascultăm? D-apoi dacă ne înscriem, noi trăim în gospodărie nu el. Aşa că eu unul m-oi înscrie cînd oi crede.

Bătrînul îşi încleştă pumnii, stors de necaz. Panait citi scrisoarea. „A trimis-o după şedinţa în care a fost primit candidat", gîndi.

— Noi n-am prea ştiut asta, spuse Panait moale. Nu credeam că... Panait îşi aminti că Petre povestea mereu despre părinţi: „m-a născut mama pe cîmpul boieresc..." Aici, printre noi, continuă el, vorbea frumos de părinţi.

— Apoi, de vorbă-i bun el. Da, da. Numai că nouă nu ne dă nici bună ziua. Dacă-i aşa, să nu se mai laude cît îl ţine gura că-i fecior de oameni săraci, că-i mare şi tare...

„Aşa-i, gîndi Panait. Da, da, frumos vorbeşte...".

— Petre mi-a cerut recomandare, ca să intre în partid, îi spuse bătrînului, îngîndurat. I-am dat şi a fost primit candidat... Ce părere ai, am făcut bine?

Bătrînul tăcu o vreme, ca şi cînd n-ar fi înţeles spusele lui Panait. Simţi că ochii şi mintea i se-ntunecă.

— Cum să zic eu... îngînă, într-un tîrziu, emoţionat. Ii copilul meu... Poate că am greşit noi...

— N-aţi greşit, spuse Panait; şi adăugă în gînd: „am greşit noi...".

— Dumneata ai zis că-i om bun, spuse bătrînul, mai mult pentru el.

— L-am luat pe răspundere, ca şi cînd ar fi fost copilul meu, spuse Panait, tot în şoaptă.

Panait îl pofti pe bătrîn să se odihnească. Omul era împietrit de durere. Se învîrtea în pat şi nu-şi găsea alinare. „O, doamne, doamne, măi copile... d-apoi eu te-am dat la şcoală ca să ajungi om, nu domn... Eu ceream dragostea ta, de fiu... Dacă n-o mai ai.. .atunci ce s-o alege de capul tău?

★

Portarul vru să-l oprească, dar bătrînul se smuci:

— Nu te lega de mine, că nu mă duc la boier cu jalba. Mă duc la copilul meu, să dăm faţa..

Urcă treaptă cu treaptă, fără să se uite în dreapta şi-n stînga şi întrebă pe careva:

— Petre... unde e?

Omul îl duse pe un culoar lung, apoi îi deschise o uşă.

Bucuria desgheţă deodată faţa bătrînului.

— Petre... măi Petre, copile...

Petre sări de la birou, tulburat, răsturnă un scaun şi se apropie de bătrîn, fără să-l privească în ochi. Ii întinse mîna, apoi îl trase după el, pe culoar.

— Bine c-ai venit, tată. Haide undeva, să vorbim în linişte. In biroul meu e... „Tot cioarecii aştia îi poartă de cînd îl ştiu" gîndi Petre, cercetînd ţinuta bătrînului.

Petre căuta un birou în care să nu mai fie nimeni şi în gînd îl înjura pe portar. Bătrînul îl ţinea de mînă şi bîiguia mereu: Stai să te văd... Stai...

Petre nu se schimbase de cînd se văzuseră ultima oară. „Tot aşa iute de fire a rămas, gîndi bătrînul. Dragul meu..." Işi amintea fiecare amănunt din copilăria lui Petre. „Seamănă cu mine... copilul meu... numai pe el îl am". Il îmbrăţişa cu dragoste părintească. In clipele acelea îl iertase şi-l simţea aproape de inima lui.

— Eşti sănătos? Te-ai însurat Petre?

Petre deschise uşile pe rînd, dar nu găsi nici o cameră liberă, îl trase pe bătrîn într-un colţ, ferit. Bătrînului îi trecu prin minte, ca o străfulgerare: vrea să stea ascuns cu mine, să nu-l vadă ceilalţi... Da ce-s eu? Cerşetor? Mă loveşte în inimă, copilul meu... Dă cu barda, ca şi cînd ar despica butucii. Bătrînul se înăspri la înfăţişare şi-l împunse cu privirea.

— Petre...

— Am şi uitat să te întreb, tată, v-aţi înscris?... Apoi repede schimbă vorba: mama ce mai face?

Bătrînul nu-l mai asculta.

— Tată, eu sînt foarte ocupat, n-am dormit vreo două nopţi... Aşteaptă-mă la prînz în piaţă... sînt nişte bănci..

— Petre... rosti iar bătrînul, înăbuşit, asta-i dragostea ta?

— Ei, haide atunci să stăm undeva... Am şi uitat să-ţi dau nişte bani... De altfel, o să vă mai trimit... O să viu acasă spre toamnă.

— După ce să mai vii? întrebă bătrînul în şoaptă. Tot una... N-ai dragoste de noi, care te-am crescut..., n-ai dragoste de nimic pe lumea asta...

Il cuprinse o sfîrşeală a trupului îmbătrînit şi se propti de perete. Nu vorbi, ci îi făcu semn lui Petre să plece, să plece din faţa lui.

Loturile individuale - pe ordinea de zi

Omul împlîntă lopata în pămînt, se sprijină în coada ei și arătînd marginea cerului spune celuilalt:

— Ia uite-te!...

Nemișcați, privesc amîndoi. Acolo, parcă nu chiar atît de departe, răsare soarele.

— Ei, bună dimineața...

— Bună dimineața!

S-au salutat între ei. Acum și-au reluat lucrul, iar soarele de primăvară urcă încet, destrămînd cețurile și topind ultimele zăpezi.

In jurul celor doi, se întind cîteva hectare de pămînt negru, pregătit pentru a primi sămînța; mai departe, nu-s nici dealuri, nici ogoare, ci case mari, cu multe etaje, cu storurile de la ferestre încă neridicate.

Grădina se află în București, iar cei doi sînt muncitori; unul magazionier, celălalt sudor.

★

La începutul anului 1950, douăzeci și șase de muncitori de la fabrica de ulei „Filimon Sîrbu" se tot adunau în sala de ședinte a Comitetului de întreprindere. Discuțiile se purtau în jurul unui teren viran. După discuții, de cele mai multe ori se duceau să privească terenul; de fapt, un loc năpădit de mătură și dughie, pe care rătăcea cîte o vacă. Pămîntul, totuși putea să rodească roșii și cartofi, varză și fasole, putea să bucure oamenii harnici.

Peste cîteva săptămîni, douăzeci și șase de oameni porniră să prefacă locul viran în grădină. Uriașe grămezi de buruieni, cîteva camioane de pietre și alte cîteva de moloz fură cărate de pe cele șapte mii de metri pătrați. Munca adevărată a început abia pe urmă, după ce plugul a răsturnat brazdele și după ce terenul fu împărțit în douăzeci și șase de parcele. Muncă obișnuită ca în orice grădină ridicată pe loc pustiu. Ingrășare, irigare, însămînțare, îngrijirea culturilor, mereu altceva, pînă în ziua cînd guști din prima roșie coaptă. Pămîntul îți răsplătește munca. Se umplu coșurile, iar buzunarele copiilor rumeniți de soare sînt doldora de roade...

Prima recoltă. E neasemuit de plăcut după orele de lucru să respiri aer curat, să-ți desfeți privirea pe răzoarele îngrijite de mîna ta. Iar în zori, înainte de lucru, inima nu te rabdă să nu vii aici de unde și răsăritul soarelui se arată mai frumos.

Anul trecut, muncitorii de la „Filimon Sîrbu" au cules a treia recoltă. Sudorul fruntaș Alexandru Diaconu a strîns 700 kg. roșii, 25 kg. fasole, 140 bucăți varză, 60 kg. ceapă și zeci de kilograme de alte legume. Magazionerul Nichifor Catlaman: 120 kg. fasole grasă, 120 bucăți varză, 140 kg. ceapă, 400 kg. roșii, 8 kg. usturoi, 40 kg. fasole țucără. Și toți ceilalți „grădinari" ca mecanicul Crișan Damaschin, pontatorul Gheorghe Țugulescu, pompierul Emanoil Cîmpeanu, au strîns rod tot atît de bogat, fiindcă, ajutîndu-se unul pe altul, învățînd unul de la altul, nimeni n-a rămas „codaș".

Hotărîrea cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale i-a bucurat în mod deosebit pe harnicii grădinari. Erau dați drept exemplu: „unii muncitori de la întreprinderea „Filimon Sîrbu" București, cărora li s-au repartizat loturi de cîte 200 m.p. fiind sprijiniți efectiv de către conducerea administrativă a întreprinderii și comitetul de întreprindere au reușit să pună în valoare un teren degradat pe care l-au curățit, nivelat, irigat și îngrășat, obținînd o producție de legume și zarzavaturi care a contribuit în mod simțitor la îmbunătățirea aprovizionării familiilor lor". In casa fiecărui „grădinar" de la „Filimon Sîrbu" numărul din „Scînteia" în care a aparut Hotărîrea este păstrat cu grijă între cărțile tehnice și agrotehnice.

★

Intr-una din zilele trecute, un tînăr muncitor de la o altă întreprindere i-a cerut rafinorului Daniel Dimana cîteva informații în legătură cu obținerea loturilor individuale. Rafinorul a ridicat din umeri, arătînd că nu știe nimic; celălalt l-a privit cu mirare „Păi, bine, tu nu mai lucrezi la „Filimon Sîrbu"?

Ba Daniel Dimana mai lucrează la „Filimon Sîrbu". Lucrează bine și e și secretarul organizației de bază U.T.M. Dar iată că, în ce privește loturile individuale, nu știe nimic. Dacă am insista, s-ar putea să-ți răspundă cu cea mai mare seriozitate: „Problema nu se află pe ordinea de zi..."

Atîția alții știu că în orele libere fierarul Gheorghe Ghebaerz și sudorul Alexandru Diaconu au început să confecționeze din deșeuri tot felul de unelte de grădinărit, că pe terenul devenit grădină au început însămînțările, că zeci de tineri ar vrea să primească și ei loturi individuale. Numai Daniel Dimana nu știe. Ar fi bine ca tovarășul Daniel Dimana să vină la realitate și... să treacă problema loturilor individuale pe ordinea de zi.

GH. ȘTEFAN

Comemorarea pictorului Octav Băncilă

Cu ocazia comemorării a zece ani de la moartea pictorului Octav Băncilă, sîmbătă după amiază a avut loc în sala Ateneului R.P.R. o ședință festivă organizată de Academia R.P.R., Ministerul Culturii și Uniunea Artiștilor Plastici. Ședința festivă a fost deschisă de maestrul Camil Ressu, președinte de onoare al Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R.

A luat cuvîntul acad. prof. Gh. Oprescu. După ce a subliniat munca pe care a dus-o pictorul Octav Băncilă atît în țară, cît și în străinătate, pentru desăvîrșirea talentului său, vorbitorul a analizat cele mai semnificative aspecte ale vastei opere plastice a acestuia. Octav Băncilă a pictat cu vigoare și măiestrie, căutînd căi noi de expresie care să transmită cît mai adînc și deplin un conținut bogat de idei, sufletul poporului nostru.

In cuvîntul său, pictorul M. H. Maxy, directorul Muzeului de Artă al R.P.R., a insistat asupra legăturii marelui pictor cu lumea celor mulți și oropsiți din prima jumătate a secolului XX. In centrul artei lui Octav Băncilă — a spus vorbitorul — a stat demascarea exploatării pe care o îndura poporul din partea regimului burghezo-moșieresc. Artistul a fost mereu prezent cu penelul său în cea mai arzătoare actualitate. Evenimente ale anului 1907 sînt oglindite în nu mai puțin de 12 tablouri, creații pline de dramatism. O importantă parte a operei sale o reprezintă tablourile de muncitori, Băncilă fiind primul nostru artist care a știut să înfățișeze pe muncitori la înălțimea cuvenită. Astăzi, poporul apreciază la adevărata valoare lupta și creația acestui mare artist, numele său este tot mai răspîndit și îndrăgit, opera sa căpătîndu-și locul meritat în bogatul patrimoniu cultural al patriei.

Asistența, formată din numeroși oameni de artă, studenți, ostași, funcționari, a urmărit cu multă atenție expunerile.

(Agerpres)

Plecarea unei delegații comerciale a Republicii Populare Romîne în Norvegia

Delegația comercială a Republicii Populare Romîne, care a semnat la 1 aprilie a.c. Acordul comercial și de plăți cu Danemarca, a plecat la Oslo, pentru a duce tratative în vederea încheierii unui Acord comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Norvegia.

Informatii

Vineri la prînz a sosit în Capitală cîntăreața maghiară Gyurkovics Maria, laureată a premiului Kossuth, solistă a Operei de Stat din Budapesta.

In cadrul convenției de colaborare culturală dintre R.P.R. și R.P. Ungară, solista maghiară va cînta într-o serie de spectacole ale Teatrului de Operă și Balet din București și va da de asemenea recitaluri cu arii din opere.

La sosire pe aeroportul Băneasa, Gyurkovics Maria a fost întîmpinată de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

★

Sîmbătă la prînz au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Berlin, pictorii Lidia Macovei, secretar al Uniunii Artiștilor Plastici, laureată a Premiului de Stat și Geta Vida. Ei vor face o vizită în R.D. Germană, în cadrul convenției de colaborare culturală dintre R.P.R. și R.D. Germană.

La plecare, cei doi artiști plastici au fost conduși de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și reprezentanți ai Uniunii Artiștilor Plastici.

(Agerpres)

Din activitatea viitoarelor cadre de muncitori

★ ★

La practică

De curînd o parte din elevii școlii medii tehnice de mecanică din Cluj au revenit pentru a face practică, la uzinele „23 August" din Capitală. Mai făcuserăm și în anii precedenți practică și nu eram tocmai străini de viața din această uzină. Ne-a impresionat și mai mult de data aceasta, dragostea cu care muncitorii ne împărtășeau din experiența lor bogată.

Cîțiva din colegii mei au fost repartizați la secția oțelărie. In brigada condusă de tovarășul P. Spătaru. Ei au primit din partea membrilor brigăzii un sprijin real pentru a putea cunoaște diferitele faze de lucru. Absolvenții au făcut aici cunoștință cu metoda de lucru aplicată pentru prima oară de Vladimir Voroșin cu echipa sa care li s-a părut elevilor deosebit de interesantă. Un alt grup de elevi au fost repartizați la secția metale neferoase. Aici brigăzile conduse de Ion Cristea și Cotroceanu Gheorghe se găsesc în întrecere socialistă. Am simțit și noi atunci avîntul puternic al muncii tinerilor din aceste brigăzi. De la ei am învățat nu numai modul cum se mînuiesc mașinile, dar am împrumutat din vioiciunea și dragostea lor față de muncă.

Pe tot timpul practicii noi am primit de la muncitori un sprijin prețios în cunoașterea activității practice.

Corespondent
PAȘCA VIOREL

Au devenit elevi silitori

Atîtea lucruri s-au schimbat în școala noastră în ultima vreme. Dacă cineva ar fi vizitat școala la sfîrșitul primului pătrar și dacă astăzi ar vizita-o din nou, s-ar minuna fără îndoială. Elevii buni au devenit și mai buni, iar cei corijenți la cîte o materie, două sau la mai multe, — dacă nu toți dar o parte însemnată din aceștia — s-au îndreptat, au trecut în rîndurile celor de mai înainte, atît la învățămîntul teoretic, cît și practic. Pe primul pătrar situația nu era de loc mulțumitoare. Să luăm, de exemplu, pe elevul Niculiță Vasile din anul III C., unul dintre elevii buni la practică, dar corijent la trei materii pe primul pătrar. Cînd cineva din comitetul organizației de bază U.T.M. discuta cu el în această privință răspundea de fiecare dată: „Cu teoria nu faci mare lucru". Pentru ca Niculiță să înțeleagă că practica fără teorie, și teoria fără practică, sînt sterpe dacă nu sînt îmbinate una cu alta, a fost mult de muncă. Dar membrii comitetului organizației de bază U.T.M au rezolvat cu succes această neînțelegere a lui Niculiță. Apoi, treptat, treptat, la început mai greu, dar din ce în ce mai ușor, Niculiță a pășit pe drumul cel bun.

Un rol pozitiv asupra activității sale l-a avut și elevul Dușman Gheorghe dintr-o clasă cu el. Pentru atitudinea lui corectă față de muncă, față de colegi, pentru hărnicia cu care-și pregătește lecțiile, elevul Dușman Gheorghe — singurul din școala noastră — poartă insigna de „Evidențiat al Rezervelor de Muncă". El este tot atît de bun la învățămîntul teoretic ca și la practică.

Devenind prieteni, elevul Niculiță a învățat multe de la colegul său. El prețuiește acum mult însușirea problemelor teoretice și succesele obținute pînă în prezent îl așează alături de elevii buni la învățătură.

Asemeni elevului Niculiță Vasile cu situația slabă la învățătură mai era pe primul pătrar și elevul Bădulescu Alexandru din anul II H. Elevul Bădulescu avea o atitudine greșită față de învățătură. In ultima vreme, colegii lui îl numeau „chiulangiul". Și era într-adevăr un chiulangiu. Deseori lipsea de la cursuri, preferînd plimbatul prin grădini sau parcuri. In școală se certa cu colegii lui. Mulți elevi credeau că nu se va mai îndrepta Bădulescu. A fost însă de cîteva ori chemat la comitetul organizației de bază U.T.M. De cîte ori nu a stat de vorbă cu el tovarășul Radu Marin, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. pe școală! Bădulescu a înțeles în cele din urmă că nu are o atitudine corectă față de învățătură, că este indisciplinat. Multă vreme însă s-a simțit stînjenit în mijlocul colegilor săi. Dar curînd el a început să primească note bune, să se remarce ca un elev bun și astfel și-a căpătat din nou încrederea colegilor săi. La fel ca și Niculiță, Bădulescu a devenit astăzi un elev bun și nu se mai împacă el însuși cu atitudinile greșite ale altor colegi de-ai săi. Asemenea exemple se mai pot da încă. Mulți dintre elevii școlii noastre s-au îndreptat atît de mult, că nu-i mai recunoști.

La noi în școală sînt astăzi clase fără corijenți. Așa sînt de pildă clasele II E și III C. In cele mai multe clase numărul corijenților e redus: la unul sau doi elevi.

Corespondenți,
BADIN ALEXANDRU
și NICULAE ILIE
elevi în anul III al Școlii profesionale nr. 24 electrotehnice, București

Preocuparea permanentă pentru asigurarea tuturor condițiilor necesare practicării sporturilor este o expresie a grijii partidului față de tineretul patriei noastre. In fotografie: In atelierul unității a II-a a fabricii Iprofil „Republica" din Sibiu se lucrează materialele sportive necesare sezonului sportiv. Utemiștii Pascu Vasile și Săruțiu Ion nu-și precupețesc eforturile. Ei sînt fruntași în producție, depășind zilnic norma cu 80—100 la sută la fabricarea discurilor și sulițelor.

Marea sărbătoare a poporului maghiar

NOUĂ ANI DE LIBERTATE

de Gyorgy Kovàcs

redactor al ziarului „Szabad Ifjuság" — organ al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară

4 aprilie 1945. In această zi acum 9 ani, a fost eliberată Ungaria de sub robia fascismului german, iar poporul maghiar a devenit liber după o asuprire de multe secole. Istoria acestor 9 ani dovedește că sîngele ostașilor sovietici n-a curs în zadar, că poporul maghiar a știut să se folosească de libertate.

Carnetul de însemnări al ziaristului, purtînd pe prima pagină titlul: Intîmplări din Ungaria, — adună într-un mănunchi evenimentele petrecute în decurs de 9 ani de zile. Pe filele carnetului se perindă nume de oameni, numiri de orașe, titluri de cărți și cifre, evenimente schițate și impresii.

Eroi pe dealul Kökönyösön, — citesc printre însemnări. Pe marginea filei o însemnare făcută cu creion roșu, apoi un semn de exclamație. Acum cinci ani am auzit pentru prima oară vorbindu-se de el. Pe dealul Kökönyösön din sud-vestul Ungariei, acolo unde noul oraș minier socialist Komló, vestește în prezent forța creatoare a poporului maghiar. La începutul construcțiilor s-a format o brigadă compusă din tineri zidari. Șeful brigăzii era zidarul József Kovács, Anna Czukor transporta cărămizi, iar Lajos Márki întindea mortarul. Pe vremea aceea vizitase Ungaria tovarășul Maximenko, renumitul zidar sovietic, cu scopul de a-și împărtăși experiența sa zidarilor maghiari. Tinerii s-au dovedit a-i fi buni elevi. In cîteva săptămîni realizările lor depășiseră 1.500 la sută. Acesta era un rezultat necunoscut pînă atunci în țară. Brigada din Komló deveni cunoscută în întreaga țară. In 1950 membrii acestei brigăzi fuseseră distinși cu Premiul Kossuth. Astăzi, dacă ne interesăm de membrii acestei brigăzi, aflăm că trei dintre ei au zburat din cuib. Șeful brigăzii József Kovács în prezent este ofițer în armata populară. Lajos Márki este student la academia care pregătește cadre de conducători pentru viața economică, iar Anna Czukor învață la o universitate sovietică și va deveni inginer constructor. Ceilalți au rămas la Komló și prin noi succese înscriu pagini minunate în istoria construirii socialismului în Ungaria. Rezultatul muncii lor eroice este dovedit prin locuințele moderne, căminele culturale și terenurile de sport, construite pentru mineri.

Mii și zeci de mii de tineri urmează exemplul celor din Komló. Tînărul L. Szász Antal și-a început cariera la Sztálinváros ca muncitor [illegible] a elaborat prima șarjă de fontă. Lajos Porubszky, tînăr strungar la fabrica „Wilhelm Pieck" din Győr, strungar de frunte, Julia Péter, filatoarea fruntașă de la Uzinele textile din Szeged și mii de tovarăși ai acestora sînt cu toții de părere că viața nu are rost fără libertate, iar munca creatoare este chezășia libertății.

Nu lipsește decît pictorul, — citesc pe una din paginile carnetului. Scrisul e cam strîmb. Se vede că a trebuit scris în fugă, așa cum a avut loc evenimentul.

Era într-o seară de vară, anul trecut. După terminarea muncii din acea zi, în zilele cînd a fost adus la cunoștință noul program al guvernului. In timpul cînd partidul și guvernul au luat hotărîrea să dea un ritm mai rapid ridicării nivelului de trai al poporului. In acel timp și în fața țărănimii muncitoare s-au deschis noi perspective de dezvoltare. Se adunaseră 14 tovarăși laolaltă, cu toții membri ai organizației D.I.S.Z. (Uniunea Tineretului Muncitor din Ungaria). Discutau. Discuția era condusă de tînărul agronom János Szloboda:

— Tovarăși! — spuse el. In Bereg mai avem 32 de iugăre de holdă neculese. Spicul e copt și boabele au început să se scuture...

— Eu mă duc la lucru! Cine vine cu mine?

— a întrebat Gyula Futó, secretarul organizației D.I.S.Z.

In scurt timp curtea fermei „Pál" a gospodăriei agricole de stat din Balatonberek răsuna de zgomotul pregătirilor. Iar peste o oră pe cîmp răsunau cîntecele vesele ale tinerilor: „Sînt și eu flăcău ca tine. Tai și eu brazde ca tine...

Era o priveliște încîntătoare să-i vezi pe cei 14 cosași, Józsei Farcas, Sándor Bencsik, József Tóth și ceilalți cum avîntau simultan coasele și tăiau holda. La un moment dat agronomul János Szloboda a spus:

O tînără din școlile rezervelor de muncă ascultă cu atenție sfaturile unui muncitor vîrstnic.

— Nu lipsește decît pictorul ca să eternizeze seara aceasta.

A doua zi, datorită muncii depuse de membrii organizației D.I.S.Z., mulțimea de snopi se afla pe miriște. Deoarece însă pictori nu se găseau prin apropiere, marea faptă a tinerilor a fost înregistrată de agronom. „[illegible] jugăre într-o singură zi" — notase el în carnetul său.

Pe drum spre casă, micul grup începu din nou să cînte. Unul dintre tineri a intonat cîntecul, iar ceilalți unul după altul s-au antrenat: „Lozinca noastră e pacea..."

Și exemplul tinerilor din Becek este urmat de mii și zeci de mii de tineri din rîndul celor de la sate. Liste cu mii și mii de nume s-ar putea alcătui, e destul să amintim doar numele tinerei Roza Vékony. Tot mai mulți caută să muncească ca această fruntașă în agricultură.

Acum cîțiva ani, tractorista Roza Vékony din Kisujszállás nu văzuse un tractor decît din depărtare. Cînd a declarat pentru prima oară că vrea să se facă tractoristă, mama ei a început să plîngă. „E muncă grea, e o muncă murdară. Nu-i pentru fete" — spuse maica-sa. Roza citise însă povestea vieții Pașei Anghelina și i-a văzut și fotografia. Așa că nu a dat crezare poveștilor care căutau s-o înspăimînte. Iar cine o vede azi, îmbrăcată în salopetă, cu ochii albaștri și veseli și steagul roșu care flutură pe tractor, devine și el dornic de a urma calea acestei fete. Așa s-a intîmplat și cu familia Vékony. In prezent și tatăl și fratele mai mic și sora mai mică a lui Roza lucrează la stațiunea de mașini și tractoare. Roza a fost distinsă printre primii cu diploma de fruntașă în producție. Iar acum un an, cu prilejul aniversarii eliberării patriei noastre a fost decorată cu Ordinul Muncii.

Sînt tineri țărani maghiari crescuți și căliți de partid.

Scrisorile dragostei, — se intitulează un alt fragment din însemnări. Aceste două cuvinte evocă zilele cînd la Budapesta a avut loc sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. In acele zile istorice numeroși tineri maghiari au salutat prin scrisori pe membrii statului major al mișcării pentru pace, pe solii păcii. Iată una din multele scrisori: a fost scrisă de Vera Glazel, elevă la o școală medie din Budapesta.

„Sînt elevă la Școala tehnică nr. 1 de mecanica construcțiilor și mă pregătesc pentru a deveni tehnician sau inginer mecanic. Această posibilitate de a învăța mi-a fost dată de poporul nostru eliberat. Sub trecutul regim capitalist n-aș fi îndrăznit măcar să visez la așa ceva. Și sînt sigură că visul meu nu se poate realiza decît dacă pacea se va menține. Mă străduiesc deci să-mi însușesc bine profesiunea, ca să devin un om folositor societății noastre. De aceea lupt pentru pace, de aceea mă alătur și eu tuturor acelora care luptă în uriașul lagăr al păcii".

Această scrisoare constituie un mesagiu și în același timp o mărturie cu privire la viața fericită și la năzuințele de pace ale tineretului maghiar

Simfonia a IX-a și Aranka Kapitány, — această însemnare evocă amintirea unei seri plăcute. Ședeam lîngă aparatul de radio, printre soldați, într-un mic sat de la frontieră. Era impresionant să vezi cum soldații obosiți de instrucția din cursul zilei, savurau muzica lui Beethoven. Și atunci, după acordurile finale ale acestei minunate opere muzicale, în aparat se auzi vocea unei tinere studente. Aranka Kapitány, care se adresa tineretului maghiar. Reconstitui cuvintele ei din notițele mele:

— „...Gîndindu-mă la trecut, amintirea mă face să-mi încleștez pumnii. Imi aduc aminte de suferințele mele ca orfană, de viața torturată de la azilul din Szabadka. Aceasta era o batjocorire a școlii, a educației! Bătăi, murdărie, discriminare înjositoare atît la îmbrăcăminte, cît și la mîncare. Cum uram îmbrăcămintea aceea, ciorapii aceia negri. Știau să ne amărască pînă și în bucuria de a învăța. Invățătura este astăzi o bucurie pentru mine.

Sîntem ajutați de educatori și de profesorii de specialitate, biblioteca, proiectorul nostru de filme, sălile de experimentare, bursa și colectivul ne netezesc calea. Sînt o bucurie și cele două ore de recreație de după masă, cînd pot să aleg între zgomotul vesel al terenului de sport și liniștea din bibliotecă.

Am visat eu vreodată că voi învăța în astfel de condiții? Nu. Poporul sovietic, Armata Sovietică ne-a dat posibilitatea și ne-a creat această viață. Tovarăși elevi și studenți, acum cînd putem învăța avem o mare răspundere. Planul nostru cincinal așteaptă specialiști. Este nevoie de ingineri, agronomi, chimiști, medici și pedagogi. Și noi, tinerii muncitori, țărani și intelectuali trebuie să ocupăm aceste posturi. Succesul construirii socialismului depinde de noi, specialiștii de mîine!"

★

Iată cîteva aspecte, spicuite din carnetul de însemnări al unui ziarist. Aș mai putea scrie de eroicii constructori ai Sztálinvárosului, despre tinerii scriitori, artiști, sportivi etc. Acestea sînt însă numai cîteva aspecte care caracterizează istoria celor 9 ani care au trecut de la eliberare și care oglindesc viața fericită a tineretului maghiar. Ele arată că tineretul maghiar, educat și îndrumat de Partidul celor ce muncesc din Ungaria, și mobilizat de Uniunea Tineretului Muncitor este hotărît prin muncă și învățătură să construiască socialismul, să apere pacea.

Producția pieselor de schimb trebuie să se bucure de toată atenția

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la întreprinderea Metalurgică de Stat Roman — întreprindere care produce piese de schimb pentru tractoare: pistoane, segmenți, cilindri, chiulase etc., — a fost chemat ca în această perioadă să-și intărească munca pentru a produce cît mai multe piese de schimb, necesare mașinilor din S.M.T.

Pentru aceasta conducerea întreprinderii trebuia să dea toată atenția organizării cît mai temeinice a muncii, aprovizionării cu materii prime, pentru ca muncitorii să aibă posibilitatea să-și poată îndeplini și chiar depăși planul de producție.

Cu toate că în fața colectivului acestei întreprinderi au stat sarcini mari, acesta le-a rezolvat în mică măsură, sub limita indicațiilor planului de producție. Astfel în lunile ianuarie și februarie și pe prima decadă a lunii martie, planul global nu a fost îndeplinit.

Cu toate greutățile obiective care au existat în îndeplinirea planului, situația putea fi totuși mult mai bună, dacă se intensifica munca politică în rîndul muncitorilor din întreprindere și în special în rîndul tineretului, pentru a-i lămuri rostul organizării temeinice a muncii. Intr-adevăr nu se poate spune că în această direcție organizația U.T.M. nu a obținut unele realizări. In momentul de față în fabrică sînt 24 de brigăzi utemiste și 7 posturi utemiste de control care au obținut unele succese în muncă. In întrecerea socialistă se încadrează mereu mai mulți muncitori. Astfel brigada utemistă nr. 1 de la linia segmenți — linia tineretului — condusă de fruntașul în muncă Tuțuianu Constantin, a chemat la întrecere socialistă brigada utemistă nr. 2 pentru îndeplinirea planului în proporție de 150 la sută, economii etc.

O rodnică activitate desfășoară și postul utemist de control de la secția mecanică II. Membrii postului au popularizat în rîndurile tineretului din secție pe utemistul Frucman Lică care își depășește zilnic norma, dînd și piese de bună calitate. S-a desfășurat într-o oarecare măsură munca de îndrumare a tinerilor în producție, pentru a obține succese însemnate. Tinerii Nicolae Alexandru, Dumitru Constantin și alții, care au lăsat mașinile să meargă în gol, irosindu-și timpul cu alte îndeletniciri, au fost criticați cu asprime prin gazeta de perete. Aceștia au fost sfătuiți să urmeze exemplul utemistului Frucman și al altor tineri fruntași în producție.

Dar un vechi proverb spune: „Cu o floare nu se face primăvară". La I.M.S. Roman există serioase lipsuri pentru care se face vinovat fără doar și poate și comitetul organizației de bază U.T.M., în frunte cu tovarășul secretar Mihai Hodorogea, care n-a avut în centrul preocupărilor sale problema creșterii producției pieselor de schimb pentru tractoare. Se mai manifestă în rîndul tinerilor și chiar al utemiștilor indisciplină în muncă și aceasta, în mod deosebit în secția turnătorie. Aici sînt tineri care în timpul producției chiulesc și împiedică și pe alți tineri de la lucru. Așa s-a întîmplat cu tinerii Micu C. și Ghelciu Victor, care au avut o atitudine netovărășească față de tînărul Mintenaș, făcîndu-i greutăți în muncă. Manifestări de indisciplină se petrec și la secția mecanică unde tinerii Boanghină Panaite și Boghen Vasile au o atitudine nejustă față de tovarășii lor de muncă etc.

De asemenea, sînt mulți tinerii care lipsesc nemotivat de la lucru.

Iată deci ce a contribuit la neîndeplinirea planului: munca politică slabă dusă în rîndul tinerilor muncitori, de către comitetul organizației de bază U.T.M. Organizația U.T.M. nu a dus aproape de loc muncă de lămurire în rîndul tinerilor de la turnătorie. Deși în turnătorie există scrisă o lozincă: „Turnătoria este inima fabricii" se vede că membrii comitetului organizației de bază U.T.M., n-au înțeles-o pe deplin. Datorită muncii slabe de la turnătorie au fost zile cînd secțiile de segmenți și pistoane au avut puțin de lucru, din cauză că nu erau piese turnate care să poată fi prelucrate. Comitetul organizației de bază U.T.M. a neglijat munca de îndrumare concretă a brigăzilor utemiste. El nu cunoaște tinerii care sînt antrenați în întrecere socialistă pe bază de contract. Secretarul comitetului U.T.M., Mihai Hodorogea se mulțumește să se intereseze din cînd în cînd la comitetul de întreprindere de mersul întrecerii socialiste.

Niciunul din membrii comitetului nu s-a interesat de felul cum sînt aplicate propunerile de inovații și raționalizări ale tinerilor din întreprindere. Astfel, cabinetul tehnic al întreprinderii tărăgănează din luna octombrie 1953, propunerile de inovații făcute de fruntașul în producție, utemistul Constantin Tuțuianu și de către utemistul Fică Robert.

Care sînt cauzele muncii slabe a comitetului U.T.M. de la I.M.S.-Roman pe tărîmul antrenării tinerilor în creșterea producției de piese de schimb pentru tractoare?

In primul rînd secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. muncește sectar, căutînd să rezolve el toate sarcinile care-i stau în față. N-a existat în rezolvarea sarcinilor o muncă colectivă a întregului comitet, astfel ca fiecare să se preocupe îndeaproape de rezolvarea sarcinilor în sectorul său de activitate.

In afară de aceasta, birourile organizațiilor de secții U.T.M., n-au fost instruite temeinic asupra problemelor principale ale muncii și nu li s-au arătat metodele cele mai eficace de muncă.

Un control permanent asupra îndeplinirii sarcinilor, nu există la membrii comitetului U.T.M.

Fără îndoială că o mare parte din aceste deficiențe din munca comitetului U.T.M. de la I.M.S. Roman se puteau înlătura, dacă exista o preocupare mai serioasă din partea organelor de U.T.M. superioare care au venit prin această întreprindere și au sezisat o serie de lipsuri. Comitetul raional U.T.M. Roman a luat în discuție într-o ședință de birou în octombrie 1953 munca comitetului organizației de bază U.T.M. de la I.M.S. Roman, cînd au fost luate și unele hotărîri. Din păcate însă, aceste hotărîri au fost călcate în picioare de către membrii biroului.

Deși în hotărîre s-a prevăzut, că la comitetul raional U.T.M. vor fi instruiți odată pe lună responsabilii cu producția și calificarea din birourile organizațiilor de secții U.T.M., responsabilii de brigăzi și ai posturilor utemiste de control — acest lucru nu s-a făcut.

De această nerespectare a hotărîrilor luate se face vinovat și primul secretar al comitetului raional U.T.M., tovarășul Cudisac Ion, care merge mai mult în „vizită" la I.M.S. Roman. Atunci cînd merge pe teren, tovarășul prim-secretar nu analizează temeinic situația din întreprindere și nu ajută la lichidarea lipsurilor. Se poate spune că biroul comitetului raional U.T.M. Roman, a privit cu nepăsare munca de la I.M.S. Roman.

Că la comitetul raional U.T.M. Roman această problemă este privită fără simț de răspundere, se datorește și slabei îndrumări din partea biroului comitetului regional U.T.M. Iași.

Secția muncitorească a comitetului regional U.T.M. controlează foarte rar munca din I.M.S. Roman. Importanța ce s-a dat de către secția muncitorească, acestei întreprinderi se poate vedea și din faptul că de cînd raionul Roman a trecut de la regiunea Bacău la regiunea Iași — din 1952 — tovarășul Bălțatu Dumitru secretar al comitetului regional care răspunde în fața biroului de problemele tinerilor din industrie și agricultură, nici odată nu a trecut prin raionul Roman și deci nici pe la I.M.S. Roman, deși acest raion este singurul din regiune cu o industrie mai dezvoltată.

Comitetul regional U.T.M.-Iași și comitetul raional U.T.M.-Roman au datoria să dea atenția cuvenită tinerilor de la I.M.S. Roman ajutîndu-i să-și sporească eforturile în producție, să-și organizeze mai bine munca pentru a da agregatelor și mașinilor agricole, piese de schimb de care au nevoie, în vederea executării la timp și în bune condițiuni a lucrărilor, pentru sporirea producției agricole.

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași.

Congresul al IV-lea al P.S.U.G.

Salutul P.M.R. transmis Congresului de tov. Petre Borilă

BERLIN 3 (Agerpres). —

In ședința din 2 aprilie a Congresului Partidului Socialist Unit din Germania, tovarășul Petre Borilă, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a transmis următorul salut al Partidului Muncitoresc Romîn către Congresul P.S.U.G.:

„Dragi tovarăși și tovarășe! Permiteți-mi să vă transmit salutul C.C. al P.M.R. către Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite un călduros și frățesc salut celui de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania.

Republica Democrată Germană sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania și cu ajutorul multilateral acordat de Uniunea Sovietică a realizat succese însemnate în ridicarea bunăstării maselor, în dezvoltarea economiei și culturii, în construirea vieții libere și fericite a poporului german.

In lupta pentru întărirea păcii și securității popoarelor, împotriva pregătirii și dezlănțuirii unui nou război mondial, Republica Democrată Germană a devenit un factor important în lagărul păcii și democrației în fruntea căruia se află Marea Uniune Sovietică.

Partidul Socialist Unit din Germania, duce o luptă consecventă pentru făurirea unității Germaniei, pentru o cît mai grabnică încheere a tratatului de pace, împotriva reînvierii militarismului german, pentru o Germanie democratică, unită, iubitoare de pace, factor activ al securității colective în Europa.

Urăm Partidului Socialist Unit din Germania succes deplin în întărirea unității clasei muncitoare din întreaga Germanie, în consolidarea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, în făurirea unei Germanii unite, independente, democratice și iubitoare de pace.

Trăiască Partidul Socialist Unit din Germania!

Trăiască prietenia și colaborarea frățească între Republica Populară Romînă și Republica Democrată Germană!"

Ședințele din 2 aprilie

BERLIN 3 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

In ședința din dimineața zilei de 2 aprilie a Congresului al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania au continuat discuțiile pe marginea raportului de activitate al C.C. al P.S.U.G.

In ședința de dimineață au adresat saluturi Congresului al IV-lea al P.S.U.G.: M. Farkaș, membru în Biroul Politic și secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria și Eduardo d'Onofrio, membru al secretariatului C.C. al Partidului Comunist Italian.

Congresul a fost salutat de asemenea de delegații din partea colectivelor stațiunilor de mașini și tractoare și ai fermelor de stat din Republica Democrată Germană.

★

BERLIN 3 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

In ședința din seara zilei de 2 aprilie a Congresului al IV-lea al P.S.U.G., în cadrul discuțiilor pe marginea raportului de activitate al C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania a luat cuvîntul E. Mueckenberger, membru supleant în Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G.

In cuvîntarea sa consacrată muncii partidului la sate, Mueckenberger s-a ocupat de sarcinile întăririi alianței dintre muncitori și țărani — ca bază a orînduirii democratice a Republicii Democrate Germane.

Delegatul E. Streicher a subliniat însemnătatea muncii de partid în rîndurile muncitorilor din întreprinderile particulare.

Participanții la Congres au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariția la tribună a lui Petre Borilă, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, care a salutat Congresul în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a rostit un salut în cinstea prieteniei dintre popoarele romîn și german.

A luat apoi cuvîntul Max Burghardt, directorul unui teatru din Leipzig, care a vorbit despre decăderea culturii în Germania occidentală, despre situația grea a oamenilor artei vest-germani și a subliniat succesele obținute în dezvoltarea culturii în Republica Democrată Germană.

După o scurtă pauză, președintele ședinței a dat citire salutului adresat Congresului al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania de Partidul Comunist din Olanda.

Președintele ședinței i-a dat apoi cuvîntul lui Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane. Delegații au urmărit cu o deosebită atenție cuvîntarea lui Otto Grotewohl. In cuvîntarea sa, care a fost subliniată în repetate rînduri de aplauze furtunoase, au fost analizate sarcinile aparatului de stat democratic din Republica Democrată Germană. Otto Grotewohl s-a ocupat apoi de rolul clasei muncitoare din Republica Democrată Germană, forța conducătoare a primului stat german democrat și iubitor de pace din istoria Germaniei.

Congresul Societății unionale pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite:

La 2 aprilie, în Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor de la Moscova și-a început lucrările cel de al II-lea Congres al Societății unionale pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice. La congres participă 700 de delegați și numeroși invitați. Au fost de față oameni de știință de seamă, reprezentanți ai vieții publice, oameni de litere și artă, inovatori în industrie și agricultură.

Congresul a fost deschis printr-o scurtă cuvîntare introductivă rostită de academicianul Boris Vvedenski. Apoi s-a dat citire mesajului de salut adresat congresului de către Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Ivan Laptev, vicepreședintele conducerii acestei societăți și membru al Academiei de Științe Agricole, a prezentat raportul de activitate.

Congresul va dura cîteva zile.

Salutul adresat de C. C. al P. C. U. S

MOSCOVA 3 (Agerpres). —

TASS transmite salutul adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice Congresului al II-lea al Societății unionale pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice salută Congresul al II-lea al Societății unionale pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice, unul din detașamentele înaintate ale intelectualității sovietice, care răspîndește cunoștințele în rîndurile poporului. Intelectualitatea sovietică servește cu devotament poporul său, măreața cauză a construirii comunismului.

Societatea unională pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice, organizînd anual peste 1 milion de conferințe în diferite ramuri ale științei, aduce o mare contribuție la opera de educare comunistă a oamenilor muncii, ajută Partidul Comunist și Guvernul Sovietic să rezolve mai repede sarcina istorică de a face din toți muncitorii și țăranii oameni culți și instruiți.

Congresul al II-lea al Societății unionale s-a întrunit în condițiile cînd întregul popor sovietic, sub conducerea Partidului Comunist, luptă cu succes pentru traducerea în viață a celei mai importante sarcini — de a ridica considerabil în decurs de doi trei ani gradul de asigurare a populației cu mărfuri alimentare și industriale. Iată de ce în fața tuturor organizațiilor Societății unionale, în fața întregii intelectualități sovietice, stă sarcina nobilă de a lega și mai strîns activitatea științifico-educativă de practica construcției comuniste, de a-și consacra toate forțele și cunoștințele acordării ajutorului necesar colhoznicilor, lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri în noul avînt puternic al agriculturii. Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice își exprimă convingerea că Societatea unională pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice, care grupează în rîndurile sale un colectiv de 300.000 de oameni, va îndeplini cu cinste sarcina de onoare de a duce în masele populare învățătura nemuritoare a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, cele mai noi realizări ale științei și tehnicii moderne, de a răspîndi pe scară largă experiența înaintată a inovatorilor în industrie și agricultură în scopul întăririi continue a puterii statului nostru socialist.

Trăiască glorioasa noastră intelectualitate sovietică!

Trăiască marele nostru popor sovietic — — făuritorul comunismului!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST
AL UNIUNII SOVIETICE

Noi înfrîngeri ale colonialiștilor în Vietnam

ȘANHAI 3 (Agerpres).

Principalul centru al operațiunilor militare din Vietnam continuă să rămînă fortăreața Dien Bien Phu, situată în partea de nord-vest a Vietnamului și înconjurată în întregime de unitățile armatei populare vietnameze.

După cum transmite Agenția Vietnameză de Informații, un reprezentant al înaltului comandament al armatei populare vietnameze a comunicat că în zilele de 30 și 31 martie unitățile acestei armate, sprijinite de artileria grea și artileria antiaeriană, au întreprins o a doua serie de atacuri asupra punctelor de întărire din sectorul estic al acestei fortărețe. In ciuda rezistenței înverșunate a francezilor, trupele populare au distrus trei din cele cinci puncte de întărire ale apărării inamicului și astfel au strîns și mai mult cercul din jurul acestei fortărețe.

Informațiile transmise de agențiile străine dovedesc că garnizoana franceză din fortăreața Dien Bien Phu se găsește într-o situație grea. Din informațiile agenției France Presse rezultă că comandamentul francez așteaptă sosirea bombardierelor americane „B-26" care urmează să fie trimise de S.U.A. într-un viitor apropiat la Saigon.

Paralel cu luptele ce se dau în fața fortăreței Dien Bien Phu, unitățile armatei populare vietnameze și-au intensificat activitatea și în regiunile Hanoi și Haifon. Au fost înregistrate succese în operațiunile care s-au desfășurat pe șoseaua și linia de cale ferată dintre Hanoi și Haifon. Aceste drumuri reprezintă principala arteră de transport pe care se scurg materialele militare americane descărcate la Haifon — principalul port al Vietnamului de nord.

Agenția Vietnameză de Informații comunică de asemenea despre operațiunile active ale unităților din armata populară și ale partizanilor în regiunile centrale și sudice ale Vietnamului.

După 5 ani...

● *La 4 aprilie se împlinesc 5 ani de la intrarea în vigoare a pactului Atlanticului de nord. Pentru poporul francez, acești cinci ani au fost ani de scădere continuă a nivelului său de trai, de creștere a șomajului și mizeriei.*

Potrivit datelor oficiale, în Franța există astăzi 650.000 șomeri totali față de 60.000 cît erau în 1949, ceea ce înseamnă că după cinci ani de la aderarea la pactul Atlanticului, Franța are de zece ori mai mulți șomeri.

Costul vieții a crescut vertiginos în acești ani. Astfel, indicele prețurilor a sporit de la 681 în 1948 (luînd drept bază 100 pentru 1937) la 2.600 în 1953. O deosebit de mare sporire a prețurilor s-a înregistrat în domeniul produselor alimentare. Astfel de pildă în perioada 1949—1953 prețul zahărului a crescut cu 100 la sută, al peștelui cu 200 la sută, al orezului cu 278 la sută. Prețul pîinii și al cărnii a crescut de peste două ori.

● *Cu cinci ani în urmă, curînd după semnarea la Washington a pactului Atlanticului, ziarul „Unita" scria că „acest pact agresiv va aduce poporului italian povara unor uriașe cheltueli militare, greutăți materiale ne mai întîlnite, șomaj și mizerie".*

Astăzi, datele oficiale ale institutelor de statistică din Italia confirmă pe deplin aceste cuvinte. In acest timp s-a înregistrat o vertiginoasă creștere a șomajului. Numărul șomerilor care în 1949 era de aproximativ 1 milion depășește astăzi 5 milioane. Potrivit datelor oficiale, prețurile la articole de îmbrăcăminte s-au scumpit de 84 ori, tarifele la serviciile comunale de 47 ori etc.

Chiriile au fost majorate cu 40 la sută și tarifele pe căile ferate cu 36—100 la sută.

● *In ultimul timp numeroase ziare britanice publică articole oglindind greaua situație economică în care se află Marea Britanie, după cinci ani de la crearea pactului agresiv al Atlanticului.*

Sub titlul „Anglia în primejdie", ziarul „Daily Herald", scrie că „situația economică a Angliei este nestabilă. Țara importă prea mult și exportă prea puțin. Dacă această situație va continua, va fi imposibil să se mențină măcar actualul nivel de trai".

„Sunday Times" face și el pronosticuri sumbre. Astfel, ziarul scrie că asupra Angliei „se va abate o nouă criză și nivelul de trai va scădea și mai mult sub influența falimentelor, a devalorizării monetei și a creșterii șomajului".

In Consiliul Economic și Social O. N. U.

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite:

In ședința plenară din 2 aprilie, Consiliul Economic și Social O.N.U. a început examinarea raportului Comitetului pentru problemele ajutorului tehnic acordat țărilor slab dezvoltate. In raport este expus un program lărgit de ajutor tehnic pentru țările slab dezvoltate.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, Țarapkin, a subliniat în cuvîntarea sa că Uniunea Sovietică a avut întotdeauna o atitudine binevoitoare față de examinarea în O.N.U. a problemei acordării unui ajutor tehnic țărilor slab dezvoltate.

In prezent există o înțelegere deplină cu privire la procedura cheltuirii sumei de patru milioane ruble alocate de U.R.S.S. în acest scop. Noi credem că într-un viitor apropiat aceste fonduri vor fi folosite pentru acordarea de ajutor tehnic țărilor slab dezvoltate care doresc să primească acest ajutor.

In această ordine de idei, delegația sovietică ar vrea să sublinieze că, în conformitate cu practica stabilită, Uniunea Sovietică este gata să examineze cererile concrete ale țărilor slab dezvoltate în legătură cu acordarea de ajutor tehnic în contul sumei vărsate de Uniunea Sovietică în fondul O.N.U. pentru problemele care au o mare însemnătate pentru aceste țări.

Ajutorul tehnic sovietic poate fi acordat pentru dezvoltarea industriei, agriculturii, transporturilor, ocrotirii sănătății, etc., în formele existente în Organizația Națiunilor Unite.

Voluntarii chinezi răpiți din Coreea înrolați cu forța în armata gomindanistă

PEKIN 3 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite:

Știri apărute în presă, dezvăluie faptul că prizonierii de război din rîndul voluntarilor chinezi, care au fost răpiți din Coreea și duși în Taiwan, sînt siliți să intre în armata gomindanistă.

Agenția United Press anunță că la 5 aprilie 12.000 foști prizonieri de război apți pentru serviciul militar vor intra în armata-marionetă a lui Cian Cai-și, după ce vor depune „jurămîntul de credință".

Presa gomindanistă anunță că în cursul lunii martie, agenții ciancaișiști au silit pe prizonierii de război să semneze cu sînge un „apel" în care își iau angajamentul de a se înrola în armata gomindanistă.

Peste jumătate din deputații socialiști francezi s-au pronunțat împotriva „comunității defensive europene"

PARIS 3 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că peste jumătate din deputații partidului socialist au publicat o broșură intitulată „Impotriva actualului tratat cu privire la crearea „comunității defensive europene". Autorii broșurii cer Congresului partidului socialist francez — care va avea loc în curînd — să acorde deputaților socialiști libertatea de vot în problema ratificării tratatelor de la Bonn și Paris.

Scurte știri

● La 2 aprilie, un grup de artiști de la teatrul „Comedie Française" a părăsit Parisul plecînd la Moscova unde vor da o serie de spectacole.

● Continuîndu-și ofensiva împotriva bandelor gomindaniste, forțele guvernamentale birmane au pătruns în localitatea Pung Pah Kyem, în statul Shan de sud. Bandele gomindaniste sînt silite să se retragă din toate celelalte localități pe care le ocupaseră pînă acum.

Se anunță de asemenea că trupele guvernamentale au lansat un atac împotriva regiunii muntoase Knveshan, unde potrivit informațiilor s-ar mai găsi refugiați aproximativ 2.000 de gomindaniști.

● La 2 aprilie a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri din Italia. După cum se arată într-un comunicat oficial. Consiliul de Miniștri a aprobat proiectul de lege referitor la ratificarea tratatului cu privire la crearea „comunității defensive europene" („armata europeană"), și l-a supus spre examinare parlamentului italian.

Se anunță că la examinarea acestui proiect de lege, Scelba intenționează, „în caz de nevoie", să pună în parlament chestiunea de încredere în guvern.

Cultură fizică și sport

Intîlnirea de șah între echipele U. R. S. S. — Uruguai

MONTEVIDEO 3 (Agerpres). — TASS

La 2 aprilie a avut loc la Montevideo deschiderea și primul tur al meciului internațional de șah dintre echipele U.R.S.S. și Uruguaiului. Un mare număr de spectatori au întîmpinat cu multă căldură pe șahiștii sovietici.

Prima partidă care a luat sfîrșit a fost acea dintre Petrosian și Coral. Avînd albele, marele maestru sovietic a obținut repede inițiativa și atacînd cu pionii pe flancul regelui a decis partida în favoarea sa. Partida Gheller-Aguiler a fost foarte disputată. Șahistul uruguaian a început un atac puternic, dar Gheller s-a apărat cu îndemînare, a îndepărtat amenințările adversarului și apoi a trecut la contra atac. Negăsind nici o posibilitate de apărare, Aguiler a cedat. Bronștein, care juca cu Linkens a cîștigat la mijlocul partidei un pion și apoi partida.

Taimanov s-a întîlnit cu Colstein. El a inițiat un atac energic asupra poziției regelui advers și creîndu-și avantaj hotărîtor, a cucerit victoria. Boleslavski a cîștigat la Mosoero, Toluș la Infantozzi, Flohr la Rotunno și Suetin la Hetchev. Partida Kotov-Ibarburu s-a terminat remiză, iar partidele dintre Averbach și Coneba s-a întrerupt cu avantaj de partea marelui maestru sovietic.

Știri sportive

Sîmbătă dimineața, a părăsit Capitala, plecînd la Londra, delegația sportivilor din R.P.R., care va participa la cea de a XXI-a ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă. Lotul sportivilor romîni cuprinde pe maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu, maestra sportului Sari Szasz, Ella Zeller, Toma Reiter, Tiberiu Harasztasi și Matei Gantner. Antrenorul echipei este F. Paneth.

★

Astăzi pleacă la Budapesta lotul de scrimeuri din R.P.R. care va participa la un mare turneu internațional în Capitala R. P. Ungare cu prilejul celei de a 9-a aniversări a eliberării Ungariei. Din lot fac parte Ilie Tudor, Vasile Chelaru, Ion Szantay, Uray Zoltan, Ecaterina Orb, Maria Taituș și alții.

La acest turneu și-au anunțat participarea scrimeuri din R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R.P.R., Italia, Elveția, Austria și Belgia.

Spectacole

Duminică 4 aprilie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., orele 10,30 dim.: Recital de oanto, instrumental și balet, orele 19,30 Traviata; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): orele 10 dim. și orele 15 d.a. Floarea purpurie; orele 19,30: Mielul Turbat; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio) orele 10 dim.: Revizorul; orele 15 d.a.: Viață nouă, orele 19,30: Ultima oră; **Armatei** (B-dul Magheru) orele 10 dim.: Cazul Bennet, orele 19,30: Avarul; **Armatei**: (cal. 13 sept.) orele 10 dim.: Vlaicu Vodă, orele 19: Ion Vodă cel Cumplit; **Municipal**: orele 10 dim.: Treizeci de arginți; **Teatrul de Stat de Operetă**: orele 10,30: Culegătorii de stele, orele 19,30: Ana Lugojana; **Tineretului**: orele 10. dim. și orele 15 d.a. Inșir-te mărgărite, orele 19,30: Simeon Albac; **Studioul actorului de film „C. Nottara"**: Micii burghezi; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești) orele 10 dim.: Piatra din casă și Chirița în provincie; orele 19,30 Sfîrșitul escadrei: **Teatrul Evreesc de Stat**: orele 16 d.a. și orele 20: Hase di iesoime; **Ansamblul de Estradă**: orele 16,30: ...Și Ilie face sport, orele 19,45: Fără mănuși.

CINEMATOGRAFE: Patria, Infrățirea între popoare: Schubert; **Republica, București**: Un pichet în munți; **I. C. Frimu, 1 Mai, Libertății**: Suspine pe stradă; **Maxim Gorki**: Republica Populară Romînă și filmul de desene animate „Marinică"; **Elena Pavel, G. Doja**: Nunta cu zestre; **Lumina**: Răpirea; **Victoria**: Ciao-I-Man; **Timpuri Noi**: Turneul echipei de fotbal maghiare Dozsa în U.R.S.S., Jurnal romînesc nr. 11, Jurnal sovietic nr. 7, Feriți pădurile de insecte, Poveste de primăvară; **Alex. Popov**: Ruslan și Ludmila, Bolnavul închipuit; **8 Martie**: Patriotul (seria I-a); **Vasile Roaită**: Aventurile lui Alioșa Ptițîn; **Cultural**: Apărătorii patriei; **Grivița**: Petru cel Mare (seria I-a); **C. David**: Mîine se va dansa pretutindeni; **Alex. Sahia**: Brigada Kotovski; **Flacăra**: Comoara din insula păsărelelor; **T. Vladimirescu**: Arena celor curajoși; **Arta**: Preludiul gloriei; **Popular**: Fiul mării; **M. Eminescu**: Prin India; **Miorița**: Batalionul de mare.

Cronica evenimentelor internaționale

Nota sovietică în centrul atenției opiniei publice mondiale

La fiecare conferință internațională există bunul obicei de a se stenografia discursurile. Așa s-a întîmplat și la conferința de la Berlin. Folosul unui asemenea procedeu poate fi bine apreciat astăzi cînd miniștrii occidentali pot fi puși în fața propriilor lor declarații. La Berlin ei au afirmat că principalele piedici ce stau în calea încheierii unui „Tratat general european de securitate colectivă" ar fi neparticiparea Statelor Unite la acest tratat și faptul că el ar fi incompatibil cu „organizația tratatului nord-atlantic". (După cum se știe din tratatul nord-atlantic fac parte un grup de state în frunte cu S.U.A., Anglia și Franța ei fiind în forma actuală un tratat agresiv îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte țări democratice).

Oamenii simpli, iubitori de pace, din lumea întreagă și-au pus întrebarea dacă este posibil ca piedicile în calea încheierii unui tratat de securitate colectivă în Europa să fie înlăturate. La această întrebare se poate răspunde astăzi cu un hotărît DA.

Guvernul Sovietic a ținut seama de obiecțiile puterilor occidentale și, consecvent politicii sale de înțelegere internațională a făcut noi propuneri concrete în importanta notă adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A., publicată în ziarele de vineri 2 aprilie.

Guvernul Sovietic s-a declarat de acord cu participarea Statelor Unite la tratatul cu privire la asigurarea securității colective în Europa. Această propunere vine să completeze „Tratatul general european de securitate colectivă" propus de Uniunea Sovietică la conferința de la Berlin. Tratatul a găsit sprijinul popoarelor din lumea întreagă deoarece adoptarea lui ar pune capăt scindării Europei și ar asigura țările Europei împotriva primejdiei reînvierii militarismului german. „Tratatul general european" este deschis participării oricărui stat indiferent de orînduirea lui politică, în contrast cu proiectata „comunitate defensivă europeană" care nu cuprinde decît cinci țări și jumătate — după cum spunea Ilya Ehrenburg — Franța, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg și jumătate din Germania.

De asemenea Guvernul Sovietic arată în nota sa că tratatul nord-atlantic și-ar pierde caracterul agresiv dacă ar participa la el toate marile puteri. „In conformitate cu aceasta — se spune în notă — călăuzindu-se după **principiile imuabile ale politicii sale externe de pace și tinzînd spre micșorarea încordării în relațiile internaționale, Guvernul Sovietic declară că este gata să examineze împreună cu guvernele interesate problema participării U.R.S.S. la tratatul nord-atlantic**".

Aceste noi propuneri sovietice au produs o vădită încurcătură politicienilor occidentali și în special celor americani care au văzut că s-a găsit calea pentru înlăturarea piedicilor pe care ei le puneau „Tratatului general european". Mai ales că aceste propuneri au venit într-un moment cînd de la Washington s-a pornit o uriașă campanie de semănare a isteriei războinice. Politicienii americani s-au văzut puși în situația de a se demasca din nou în fața popoarelor ca adepți ai politicii de menținere a încordării internaționale. Tocmai de aceea pentru a da tonul la Londra și Paris un purtător de cuvînt al Departamentului de Stat s-a grăbit chiar înainte de a fi ajuns la Washington textul integral al notei sovietice să declare foarte categoric că noile propuneri sovietice provoacă aceleași „obiecții fundamentale care au fost formulate și la Berlin". Natural că această declarație a fost însoțită de obișnuitele calomnii la adresa Uniunii Sovietice. In acest fel sperau politicienii americani să lichideze rapid ecoul produs de nota sovietică. Dar acestora li se aplică din plin zicala „graba strică treaba".

Căci atît la Londra, Paris ca și în alte capitale presa, posturile de radio ca și diferiți oameni politici au comentat și continuă să comenteze nota sovietică. Chiar cei ce critică unele aspecte ale notei sînt nevoiți să dezaprobe poziția oficialităților americane. Deosebit de concludente în această privință au fost dezbaterile din Camera Comunelor. Astfel fostul ministru de externe al Marii Britanii, laburistul de dreapta Herbert Morrison a spus referindu-se la declarația americană că „este într-adevăr supărător că guvernul american se pronunță înainte de a fi consultat guvernul britanic sau celelalte guverne interesate". Ca răspuns la aceasta însăși Eden, ministrul de externe al Angliei a fost nevoit să declare „că va ține seama de observația lui Morrison". Dealtfel tot Eden în aceeași ședință a Camerei Comunelor a declarat că „guvernul britanic este gata să examineze luarea de măsuri în legătură cu asigurarea securității europene". Aceeași reacție nefavorabilă a avut-o declarația purtătorului de cuvînt al Departamentului de Stat și la Paris. Nemulțumirea cercurilor politice franceze este reflectată de cunoscutul ziar francez „Le Monde" care scrie că „Washingtonul este liber să aibă anumite păreri asupra lucrurilor, dar acestea nu trebuie să constituie un punct de vedere pentru țările europene". Tot „Le Monde" scrie că în legătură cu propunerile sovietice „trebuie să existe posibilitatea de a ajunge la o înțelegere". Iată că unul din cele mai importante ziare burgheze franceze dezaprobă poziția americană cerînd în același timp găsirea unor căi de înțelegere pe baza propunerilor sovietice. Această atitudine reflectă poziția a numeroase cercuri politice din Franța care se împotrivesc cu hotărîre „comunității defensive europene". Efectul considerabil al notei sovietice este subliniat de gazeta elvețiană „Gazette de Lausanne" care scrie că acei politicieni nehotărîți asupra problemei ratificării tratatului „comunității defensive europene" vor găsi acum probabil o ieșire pe care ei o caută.

Desigur că numai în fața acestei situații care dovedește dificultățile pe care le întîmpină guvernul francez în obținerea în parlament a voturilor necesare ratificării „comunității defensive europene" Bidault a fost nevoit să declare că „în planul tratatului european de securitate colectivă există o serie de idei inteligente".

Trebuie arătat că și în alte țări vest-europene noile propuneri sovietice au fost primite cu multă simpatie. Sînt îndeajuns de citat cele scrise de ziarul „General Anzeiger" din Bonn care sublinia că teza sovietică de securitate europeană merită să fie „luată în serios", sau cele transmise de agenția France Presse din Bruxelles care relata că „nota sovietică a fost primită cu mult interes în capitala Belgiei". Desigur că acest interes deosebit față de nota sovietică este generat de faptul că ea deschide noi posibilități de înțelegere între marile puteri.

Examinînd ecourile la nota sovietică se naște comparația cu ecourile ce le-a stîrnit faimoasa „noua politică militară" a S.U.A. In această privință există un comentariu făcut de un om foarte autorizat și pe deplin cunoscător al politicii externe americane. El declara într-un amplu articol publicat în ziarul reacționar american „New York Times" că traducerea în fapt a „noii politici militare" ar duce la aceea că coaliția statelor capitaliste, închegată de Statele Unite „ar fi scindată și slăbită... întrucît aliații noștri (adică ai S.U.A. N.R.) ar considera în mod legitim că însăși existența lor este supusă fără nici o rațiune unui risc inutil".

Această declarație aparține lui Dean Acheson, predecesorul lui Dulles la conducerea Departamentului de Stat al S.U.A. Dacă acestea sînt opiniile unui politician profund reacționar ca Acheson se poate înțelege lesne că în Europa occidentală amenințările lui Dulles au fost primite cu vădită dezaprobare. Popoarele pot în aceste zile să aprecieze din nou cele două linii în politica internațională — una acea a Uniunii Sovietice menită să caute căi de înțelegere acceptabile pentru ambele părți, și cealaltă a puterilor occidentale în frunte cu S.U.A. care urmărește menținerea încordării internaționale.

Adepții politicii „de pe poziții de forță" uneltesc în Indochina

Cînd îi asculți pe diplomații americani vorbind sau cînd îi vezi la treabă, nu-i greu să sezisezi că ei nu strălucesc prin inteligență. O încercare de a constitui o excepție de la această regulă a făcut-o un diplomat american care a dat dovadă de un neașteptat simț al realității într-o declarație pe care ziarul „Journal de Geneve" a amintit-o zilele trecute. Referindu-se la politica S.U.A. acest diplomat a spus: „Semănăm în mod neplăcut cu unul din acei monștri preistorici cu un trup cît o casă și cu un creier cît o gămălie de ac".

Comparația aceasta îți revine în minte cînd afli despre unele acțiuni recent întreprinse de diplomația americană. Evoluția din ultimii ani a evenimentelor internaționale a dovedit fără posibilitate de tăgadă că față de Uniunea Sovietică, o politică „de pe poziții de forță" este sortită unui inevitabil eșec. Lucrul acesta s-a vădit în mod clar mai ales în vremea din urmă cînd politica externă sovietică de pace a provocat eșecuri repetate apologeților dictatului brutal și ai politicii de „forță".

Se pare însă, și evenimentele confirmă din plin aceasta, că conducătorii S.U.A. nu vor să învețe din experiența trecutului, că ei se leagănă în iluzii periculoase, că le lipsește cea mai elementară cunoaștere a realității. De cîtăva vreme presa și radio-ul american, și după ei ca niște papagali instruiți presa și radioul din celelalte țări capitaliste, vociferează pe tonuri diferite despre o nouă „concepție" a politicii americane, despre o nouă „strategie militară". Cei care l-au ascultat pe mister Dulles vorbind zilele trecute își pot da îndeajuns de ușor seama că nu este vorba de nimic nou în politica S.U.A., că este vorba de aceleași sloganuri războinice înveșmîntate de astădată în mantia unei frazeologii pe cît de isterice pe atît de puțin lipsite de originalitate. Semănătorii fricii și isteriei războinice speră că pot să intimideze popoarele prin dezlănțuirile lor nervoase. Viitorul va arăta însă cît de lipsite de temei sînt asemenea speranțe.

Unul din aspectele cele mai semnificative ale noii „strategii" preconizate de Departamentul de Stat al S.U.A. se referă la problema indochineză. Precum se știe, apropiata conferință de la Geneva are înscrisă pe agenda ei discutarea acestei probleme în scopul reglementării ei pașnice. Mai mult chiar, premierul indian Nehru a propus încetarea imediată a focului în Indochina, adică înainte de începerea conferinței de la Geneva.

Reacțiunea cercurilor oficiale americane, la toate încercările de a stinge focul războiului din această țară, a devenit binecunoscută. Aceste cercuri nu sînt interesate în soluționarea conflictului indochinez pe cale pașnică, ci vor să extindă războiul din Indochina, să transforme Indochina într-o nouă Coree. Cercurile agresive au nevoie de focare de război care să mențină o atmosferă de încordare și să creeze un climat prielnic agresiunilor. (Nu trebuie uitată și atracția pe care o constituie pentru monopoliștii americani bogățiile naturale ale Indochinei). Și în socotelile lor Indochina trebuie să joace tocmai un asemenea rol. Efectul acestei politici se resimte: amestecul american în războiul din Indochina devine mereu mai fățiș. Ziarul marii finanțe americane „Wall-Street Journal" a publicat nu demult un articol sub semnătura corespondentului său din Washington, Cromley. In acest articol se arată că la Pentagon s-a întocmit un plan de extindere a războiului din Indochina pornind de la ideea că apropiata conferință de la Geneva se va termina cu un eșec și că deci războiul va continua. Ziarul „Wall-Street Journal" scrie textual: „Planul va consta într-o încercare de a se transforma războiul din Indochina într-un război al Națiunilor Unite, întocmai ca în Coreea". Asemenea afirmații nu sînt scornirile fanteziei unui ziarist. Răsfoind presa americană îți dai seama că cercurile conducătoare din S.U.A. sînt hotărîte să facă tot ce le stă în putință pentru a împiedica instaurarea păcii în Indochina. Incă din decembrie anul trecut, ziarul „Star" din Washington a scris: „Statele Unite nu vor accepta riscul de a permite (!) Franței să ducă tratative de pace în Indochina. Oricare ar fi condițiile armistițiului — chiar dacă Ho Și Min ar consimți la o capitulare totală — ar fi o nebunie să le acceptăm". Dealtfel chiar la 12 martie agenția „United Press" a arătat într-o știre că la Geneva politica S.U.A. va avea drept obiectiv „să evite încheierea păcii prin tratative pe orice bază, care ar părea acum, chiar și pe departe, posibilă".

Infrîngerile pe care colonialiștii francezi le suferă în Indochina arată că prin forța baionetelor popoarele indochineze nu pot fi îngenunchiate. De altfel, Coreea a oferit agresorilor americani prilejul unor constatări asemănătoare. La Washington însă nu se ține seama de toate acestea. Primele escadrile de aviație americane au fost trimise pe frontul din Indochina și au participat la luptele de la Dien Bien Phu. Alte bombardiere de tip B-26 sînt pe punctul de a-și lua zborul cu destinația Indochina. Generalii americani se pregătesc să preia comanda deținută de francezi. Circulă numele faimosului general american Van Fleet, binecunoscut prin faptele săvîrșite în Coreea și care urmează să devină consilier militar în Indochina.

S.U.A. năzuiesc să preia din mîinile colonialiștilor francezi conducerea războiului din Indochina. Acest război trebuie — conform planurilor Departamentului de Stat al S.U.A. — să devină un război purtat în interesul americanilor, cu carne de tun franceză și asiatică. De altfel acestor planuri îi slujesc presiunile exercitate asupra guvernului de la Paris cu scopul de a-l împiedica să ia orice măsuri care ar putea duce la un armistițiu, ca și încercările de a crea o armată-marionetă care să fie condusă direct de americani, peste capul francezilor. Marionetele indochineze de soiul lui Bao Dai sînt manevrate cu insistență și diplomația americană vrea să tragă maximum de foloase din acest joc dubios. Se vîntură de asemenea ideia participării epavelor lisînmaniste și ciancaișiste la războiul indochinez.

Ziarul „Wall-Street Journal" vorbind despre planul american de extindere a conflictului indochinez recunoaște că „ridică multe probleme". Intr-adevăr în Franța tot mai numeroase sînt glasurile care se ridică împotriva intervenției S.U.A. în războiul din Indochina. Atitudinea docilă a guvernului francez este aspru criticată și din ce în ce mai mulți sînt cei care cer ca Franța să ducă o politică independentă, conformă intereselor ei. In ceea ce privește popoarele Asiei, acestea au o poziție bine precizată, diametral opusă planurilor S.U.A. Și aceasta constituie, fără doar și poate, una din „problemele" cele mai serioase de care pomenea „Wall-Street Journal". De asemenea nu trebuie omisă nici realitatea cîmpului de luptă din Indochina, care dovedește tăria mișcării de eliberare națională. Desigur, toate aceste fapte adunate laolaltă pot să sugereze o imagine a rezultatelor la care pot ajunge adepții politicii „de pe poziții de forță" dacă vor persevera pe drumul pe care au pornit.

SERGIU BRAND
EDGARD OBERST

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.